

ЗЛАТИБОРСКЕ ВЕСТИ

ISSN-2406-2405

број 7

ИНФОРМАТИВНИ БИЛТЕН ОПШТИНЕ ЧАЈЕТИНА
септембар, 2015. године БЕСПЛАТАН ПРИМЕРАК

Стране 2 и 3

ИНТЕРВЈУ: МИЛОЈЕ РАЈОВИЋ,
ПРЕДСЕДНИК СО ЧАЈЕТИНА

Поносан сам како ради
чајетински парламент

ТЕМА БРОЈА: АСФАЛТ ДО СВАКЕ КУЋЕ

Стране 4, 5, 6, 7 и 8

Страна 9

Чајетина се повезује са руским Чебоксаријем

Ноле на Златибору
позван да буде први
путник гондоле

Страна 12

ПРЕДСТАВЉАМО УСПЕШНЕ

РАДЕ
ЉУБОЈЕВИЋ,
ВЛАСНИК
ФИРМЕ
„СИРОГОЈНО
КОМПАНИ”

Џемпери и воће
из Сирогојна
у 37 земаља света

Стр. 16 и 17

ПРЕДСТАВЉАМО НАША СЕЛА

Стране 13, 14 и 15

Општинска улагања
уздижу Јабланицу

Стр. 22

Обновљена
школска здања
за нову школску
годину

ИНТЕРВЈУ: МИЛОЈЕ РАЈОВИЋ, ПРЕДСЕДНИК СО ЧАЈЕТИНА

Поносан сам како ради чајетински парламент

„У последње време су и опозициони одборници доста коректни. Било је раније мало проблема, али сам са сарадницима успео да се та негативна енергија спусти”, каже Милоје Рајовић

Локални парламент Чајетине, који у овом сазиву заседа од 2012. године, један је од најажурнијих у овом делу Србије: ради брзо и ефикасно, своје одлуке доноси са циљем да обезбеди несметано функционисање живота на подручју чајетинске општине и људима реше њихови проблеми, све, наравно, у складу са законом. О актуелностима у раду тог парламента за „Златиборске вести” говори његов председник Милоје Рајовић (ДСС).

■ У овом скупштинском сазиву одржан је велики број седница и донете су многе важне одлуке. Општински буџет се сваке године усваја у законском року, а раде се и ребаланси буџета. Каково је тренутно стање по том питању?

У последњих десет година Скупштина општине Чајетина је увек усвајала буџет у законском року, чак и пре. Буџет, наравно, увек прате планови и програми који се доносе нешто касније. Када је у питању ребаланс буџета, увек се један ради у мају или јуну месецу, а други у октобру или новембру. И ове године је тако урађено, и то у законским оквирима. Сада нас очекује извештај о извршењу буџета за првих шест

месеци ове године и тада ћемо сви видети какав смо буџет усвојили – да ли је добар или не. Према расположивим подацима, буџет је доста добро испланиран и урадиће се још један ребаланс буџета како би неке ствари, које у току 2015. нисмо успели, привели реализацији до краја године. Трудићемо се, такође, да све промене буду у оквиру већ планираног буџета. У овој години највише средстава уложено је за изградњу гондоле, плаћено је око осам милиона евра. Остало је још два милиона да се исплати и то је комплетна инвестиција која ће бити завршена средствима наше општине. Преостаје нам да се распише тендер за најповољнијег извођача радова те да се следеће године заврше радови на изградњи гондоле, која је највећа капитална инвестиција у нашој општини. Наравно, упоредо се улаже и ради на изградњи путева, уређењу улица, изградњи водовода... Може то да се ради и брже и боље, али успели смо планирано да реализујемо”.

■ Котирате се као једна од најуспешнијих локалних скупштина у Србији. Како то објашњавате?

„Што се тиче свих година нашег рада, не само последњег мандата већ од 2006. године, ништа не би могло да се уради да нисмо

на почетку урадили планску документацију – Просторни план, који је сачинио Саобраћајни институт ЦИП, на основу кога су произашли План генералне регулације, као и детаљни планови. Како пролази време стварају се нове потребе, па се тако раде и њихове измене и допуне, а раде се и детаљни планови за веће објекте, јер кључ свега је планска документација. Захваљујући њој, имамо и велике приватне инвестиције на Златибору. Издвојио бих једну од највећих приватних инвестиција: то је изградња хотела „Торник” на Златибору, који ће ускоро бити отворен. Његов завршетак, као и изградња гондоле, даће нови печат Златибору. „Торник” ће бити један од најбољих хотела на Балкану и на то смо поносни, јер су инвеститори одлучили да баш такав хотел граде код нас. Сигурно је да и други инвеститори желе да улажу овде”.

■ Веома битну одлуку донела је ове године СО Чајетина – да се даје одређени попуст за накнаду за грађско грађевинско земљиште, али и у поступку легализације објекта. Колика је заинтересованост грађана, да ли је та одлука већ дала резултате и како се спроводи?

„Што се тиче одлука о накнади за уређење и легализацију ми смо их више пута мењали, трудећи се да направимо најбољу како би општина приходовала већи део средстава и та средства кроз инвестиције вратила грађанима. Инвеститори који граде на Златибору хоће и да плате, али увек питају шта је са тим новцем, шта им се враћа. Примера ради, ако неки хотел који се гради плати накнаду од 30 милиона, увек се поставља питање шта се са тим добија. Да ли је то нова канализација, водовод који ће имати довољно капацитета? Инвеститори увек, када дају општини новац, питају шта за то они добијају. Ово је једно веома сложено питање и зато је потребно донети пуно добрих одлука. Велики број људи код нас поднео је затев за легализацију. Међутим, тек мање од половине је и завршило процес легализације. То се догађа из једног веома простог разлога: држава сваке године доноси нови закон по овом питању. Тешко се и ми сналазимо са овим законом, а још теже грађани који на основу њега треба да заврше свој посао. Како бисмо испоштовали и

ЗЛАТИБОРСКЕ
ВЕСТИИНФОРМАТИВНИ БИЛТЕН
ОПШТИНЕ ЧАЈЕТИНА**Издавач**Агенција за издавачку делатност
и маркетинг „Мали Ћира”**Главни и одговорни уредник**

Милић Симић

РедакцијаНада Целебџић
Иван Јанковић
Мирјана Ранковић Луковић
Драгана Росић
Предраг В. Ковачевић**Штампа:**

Графос Ужице

Тираж

1500 примерака

Контакт069/855-00-65
e-mail: pressnada@gmail.com

Билтен финансира општина Чајетина

закон и грађане морали смо да доносимо одлуке, па одобрили одређене попусте: за плаћање накнаде за уређење грађевинског земљишта и за плаћање накнаде у легализацији. Трудиле смо се овим системом да не фаворизујемо странке у поступку легализације у односу на оне који су радили од почетка до краја са потребним папирима, па смо тако негде изједначили те попусте који су између 20 и 30 одсто за ове одлуке. Тако смо један део легализације, негде око 50 одсто, завршили. Ствара се забуна сталним наговештајима из Министарства грађевине да ће бити донете нове одлуке, да ће доћи нови закон... И када људи чују такве информације увек чекају последњи тренутак надајући се да ће им цена коју је потребно платити за тај објект бити нешто нижа у односу на ову која је сада. Али нема чекања, то мора да се схвати јер, понављам још једном, не можемо фаворизовати оне који су у поступку легализације у односу на оне који су своје папире спремили од почетка до краја. Не може бити јефтиније него што јесте и ти људи могу доћи код нас, склопити уговор, а ако је потребно, даћемо и нове одложене рокове за плаћање. Имаћемо за све разумевање, али повољније неће бити.“

■ **Како функционишете са опозицијом с обзиром да владајућа коалиција има значајну скупштинску већину? Да ли уважавате и опозиционе предлоге?**

„Ослушкујући потребе успели смо да изградимо један добар однос. Може се рећи да имамо конструктивну опозицију. Било је добрих предлога опозиционих одборника које смо усвојили. Уопштено гледано, већина одлука које се сада доносе на скупштини усвајају се са великом већином гласова одборника, и позиционих и опозиционих. Поносан сам како тренутно функционише СО Чајетина“.

■ **Да ли се може рећи да одборници СО Чајетина ипак раде за добробит грађана, а не само за своје политичке интересе?**

„Са сигурношћу могу рећи да одборници владајуће коалиције раде за добробит грађана, што потврђују и дискусије на самим седницама. Што се тиче СПС, са њима смо дуго у власти и они су увек били коректни што се тиче рада са нама. Када су у питању ДС и СНС, и они су сада последњих годину и по дана коректни. Нема ту превише полемика. На почетку мандата било је мало проблема, али сада са поносом могу рећи да су сви одборници, како позициони тако и опозициони, доста коректни и да доста добро раде. Немам ни једну замерку на њихов рад. Са својим сарадницима успео сам да

се негативна енергија мало спусти и да иде у неком другом, позитивном правцу. Више нема помињања лоших ствари.“

■ **Каква је сарадња између СО Чајетина и директора јавних предузећа, с обзиром да њих поставља скупштина? Ви сте им, на неки начин, шеф?**

„У току овог мандата поставили смо и нове директоре јавних предузећа – КЈП „Златибор“, КЈП „Водовод“ и ЈП „КСЦ Чајетина“. У сва та три јавна предузећа поставили смо младе људе који сигурно боље раде него претходни директори. Наравно, то може још много квалитетније, али сам

шеним ситуацијама. Код нас то доста добро функционише, може још боље, али морамо се трудити да будемо најбољи у Србији, јер на Златибор долази велики број туриста којима мора да се изађе у сусрет у веома кратком року“.

■ **Да ли у општини Чајетина у јавном сектору има вишка запослених или не?**

„Држава каже да у нашој општини постоји вишак запослених. Што се нас тиче, не постоји вишак, већ је потребно да се овај број, који је тренутан, упосли више и да радници у јавном сектору још боље раде. Имамо Златибор који се сврстава у туристичко место

сигуран да је сада боље него што је било. У претходним, али и у овом мандату, мислим да сам био највећи критичар јавних предузећа. Сигурно је да јавна предузећа могу доста боље да раде, али је и чињеница да смо у последње три године направили помак у раду јавних предузећа. Важно је да радници буду задовољни, а ми очекујемо да њихов однос према послу буде као да раде у свом домаћинству, у својој кући. У целој Србији јавна предузећа су на коленима, фактички пред колапсом. А то значи да су се пуно задужила, у кредитима су, велики број људи седи у њима и неће да раде. Закон је на страни радника – када их терате да раде они вас ту же за мобинг и за разне друге ствари. Сви у јавним предузећима знају своја права, а нико не зна своје обавезе. Код нас, на срећу, то није случај. Јавна предузећа су потребна општинама у Србији и ту немам ниједну дилему, али су потребна као брза и ефикасна предузећа која могу да одговоре на оно што им општина повери да ураде. И наравно, сва плаћања од општине ка јавним предузећима не треба да иду по годишњем уговору паушално, већ по извр-

прве категорије, велики број људи током године борави овде, потребно је одговорити потребама туриста, а не посматрати нас као општину са малим бројем становника. Ми ћемо са овим ставом наступити код Министарства финансија и тражити да нам дозволе да овај број радника остане. Увек сам за то да се новим школованим људима да шанса, јер постоји један број деце које општина стипендира, који су стварно добри ђаци и ако им општина Чајетина на неки начин, и поред Владине уредбе о забрани запошљавања, не да шансу, ја не знам где ће та деца. Где ћемо их? Хоћемо ли да их протерамо у иностранство и да живе негде у свету уместо код нас? Па Немачка тражи и прихвата све младе образоване људе да раде. И Србија и наша општина морају прихватити младе и образоване, јер ко ће после нас преузети посао. Младим људима, и поред забране, мора се наћи начин да добију своју шансу, бар кроз стручну праксу, стручну наставу и кроз правнички стаж. Очекују се нова радна места на Златибору, који се убрзано гради. Ту су мањи и велики хотели у којима ће морати неко да ради.“

Нада Целебџић

За десет година асфалтирано 300 километара путева

Ако се пореди са другим локалним самоуправама Чајетина је увелико одмакла кад је реч о инфраструктури. Не само у општинском средишту и на туристичком Златибору – путеви су асфалтирани и у најудаљенијим селима ове општине, асфалт је стигао готово до сваке куће. Слично је и са електро и водоводном мрежом: обновљена је безмало цело-

већи градови у беспарици која их погађа углавном немоћни и да поправе некад направљено, а камоли да улажу у нове путеве, струју, водоводе, златиборска локална самоуправа стално гради ново или обнавља постојеће. А друштвено одговорним показују се и становници чајетинске општине, свесни да општинско руководство разуме народне потребе – неретко учествују

путеве, снабдевање струјом и пијаћом водом. Машине за асфалтирање стигле су и у удаљене засеоке, цевоводи постављани свуда где има кућа, струја и интернет дошли у забачена села. Где је народу било потребно, кад је најважнија животна питања ваљало решавати – није се штедело.

“То су заиста велика улагања у инфраструктурне послове. Познато је, наиме, да општина Чајетина 80 одсто буџетских средстава улаже у инфраструктуру, по чему се сврстава у јединствене локалне самоуправе у Србији. Чинимо то са циљем равномерног развоја целе територије општине. Циљ је да свуда, и у најудаљенијим сеоским месним заједницама, мештани имају квалитетан живот», напомиње Стаматовић.

Он наглашава да је у протеклом десетогодишњем периоду ова општина урадила преко 300 километара асфалтних путева, како на Златибору и у Чајетини тако и у сеоским месним заједницама. Улагана су значајна средства из

”

**Стаматовић: Циљ је да и становници
најудаљенијих сеоских месних заједница
имају квалитетан живот**

купна електромрежа, савремени подземни каблови постављени су и кроз забачене крајеве, а водоснабдевању целе општине такође се придавао велики значај.

Оно што Чајетину посебно издваја је то што је највећи део ових вредних инфраструктурних радова обављен у последњој деценији. Док су околни

сопственим средствима у овим инфраструктурним подухватима.

То за “Златиборске вести” потврђује Милан Стаматовић, председник општине Чајетина, током чијег је десетогодишњег вођења ове локалне самоуправе много тога урађено за добробит сваког њеног насеља. Милиони су издвојени из општинског буџета за нове

локалног буџета у ту намену, а учествовали су и грађани.

«У свим месним заједницама постоји заједничко финансирање путне мреже. Грађани углавном учествују са средствима у износу од 20 одсто док остатак финансира локална самоуправа. Становници свих месних заједница показали су се као друштвено одговорни, заједничким улагањима реконструисали смо и изградили добар део путне мреже. Остало је свега још десет одсто путева да се обнови како би општина покрила читаву територију, па и најудаљенија села путном инфраструктуром», истиче председник општине.

Што се тиче осталих инфраструктурних послова, до сада је реконструисано 90 одсто целокупне електромреже, снабдевање струјом подигнуто је на висок ниво. Стаматовић посебно помиње значајне радове на водоводној мрежи којим су многа подручја успешно решила проблеме у водоснабдевању.

«Нове водоводне мреже изграђене су у Сирогојну, Мачкату и Кривој Реци. Ради се на водоводу Сушица, да би се и други делови општине и месне заједнице поуздано снабдевали водом са Сушичког врела. Поменути плановима за то ново извориште, које је откривено захваљујући општинским улагањима у

Милан Стаматовић

вишегодишња испитивања подземних вода овог краја, обухваћени су Златибор и Чајетина, као и села Шљивовица, Трипкова и Бранешци. Извориште Доброселичка река у плану је за појачавање снабдевања пијаћом водом Рибнице, Водица, Доброселице, Смиљанских закоса», напомиње Стаматовић, објашњавајући додатни смисао свих ових инфраструктурних активности:

”

**Општина Чајетина
80 одсто буџетских
средстава улаже у
инфраструктуру,
по чему се сврстава
у јединствене
локалне
самоуправе
у Србији**

«Континуирано се ради на стварању предуслова за повратак младих на село, као и да се поправи квалитет живота оних који су на селу остали. Циљ је и да се оспособе сеоске школе, да се у још неким селима отворе дечји вртићи, као и сеоске амбуланте. Један од видова помоћи је и кроз добро осмишљен пројекат «Помоћ у кући за стара лица» кроз који, поред бриге о старим лицима, имамо и преглед стања на терену: какви су услови у којима живе наши најстарији житељи сеоских средина, које су им потребе. Ове године започећемо са активностима кроз пројекат «Медицинско село». Њима ћемо у великој мери оправдати потребу и тежњу да заживи рад сеоских амбуланти», најављује за «Златиборске вести» председник општине Чајетина.

М. Ј.

Нова изворишта за безбрижно водоснабдевање

Говорећи о будућој преоријентацији на нова изворишта Сушица и Доброселица за водоснабдевање општине, председник Стаматовић напомиње да је за завршетак друге фазе алтернативног водоснабдевања са Сушице и долазак воде на Златибор процењена вредност радова на око три милиона евра. «За прву фазу (Сушица, Бранешци, Шљивовица) потребно је око 1,5 милиона евра. Што се тиче водовода Доброселичка река, потребно је издвојити два милиона евра. С поменути средствима општина Чајетина би у потпуности заокружила водоснабдевање на целој територији. Сви градски водоводи били би увезани у прстенове, што би у ситуацијама било каквог квара омогућило несметано функционисање водоводне мреже принципом преузимања са неког другог изворишта. Реч је о дугорочном циљу, чиме би цела територија општине била покривена водоводном мрежом и квалитетном пијаћом водом са изворишта. А акумулацију на Рибници, куда ће водити траса гондоле и развијати нови спортско-рекреативни терени, определили би у туристичке сврхе», истиче Милан Стаматовић.

За асфалтирања у овој години 100 милиона динара из буџета

О урађеним пословима обнове путне мреже на подручју чајетинске општине и онима који предстоје за „Златиборске вести” говори Бојана Божанић

У непосредним пословима одлучивања и припреме обнове путне мреже у златиборском крају кључно је учешће Бојане Божанић, помоћнице председника општине Чајетина за путеве, инвестиције и питања месних заједница. По њеним речима, асфалтирање путева који повезују месне заједнице у последње време је једна од најважнијих активности из овог дела послова локалне самоуправе, на шта ће бити стављен акценат и у наредном периоду. Поред поменутих асфалтирања, ништа мање нису важни радови на пробијању и уређењу нових путева између општине Чајетина и општина у окружењу.

„Недавно је урађен део пута према Височкој бањи, који повезује нашу са општином Ариље. Заједничким ангажовањем обе ове локалне самоуправе раскрчен је део шуме, а преостали су радови на изградњи моста преко реке Катуннице, који спаја Жељине и Височку бању. Буџетом за текућу годину била су планирана средства за ову намену, но како су решавани захтеви за санацију штета од поплава, поменуте активности ће се планирати и у буџету за 2016. годину”, каже за „Златиборске вести” Бојана Божанић.

Поправка пута ка манастиру Увац

Из Љубиша према селу Висока пробијен је пут који скраћује комуникацију између општине Чајетина и Ариље – реч је о путном правцу регионалног карактера. Будући да је у сталној употреби, извесна је потреба да се тај пут уреди, па је у плану да већ пре зиме буде обновљен.

„Велики број села из рубних подручја Прибоја гравитира ка нашој општини. Зато је извршена поправка пута ка манастиру Увац, део је и асфалтиран у дужини од 750 метара, а наставиће се са асфалтирањем до самог манастира. А краћи пут ка општини Прибој је кроз

”

Што се тиче Чајетине, у план за наредну годину ушла је реконструкција улице од Ћетена према „Металопластици”, од магистрале ка продавници „Гукић”

Јабланицу преко Цигле и кроз Штрпце. У сврху обележавања стогодишњице од Великог рата и битке на Цигли саниран је овај пут, који се врло брзо показао као веома користан за житеље овог подручја. На иницијативу општине Прибој, кроз Програм Подриње, у плану је заједнички пројекат са Чајетином и општином Рудо како би се обезбедила средства за асфалтирање овог путног правца”, истиче наша саговорница.

Када је реч о том путном повезивању општина из окружења са општином Чајетина, Бојана напомиње да је веома позитивна реакција на ове активности и добра сарадња са суседним општинама, што је видљиво на терену. С обзиром да је Златибор економски центар, то отвара велике могућности како за развој туризма и пласирање

производа, тако и за повлачење средстава из различитих фондова.

„Урађен је и део пута који преко Бранежаца повезује Шљивовицу, односно магистрални пут ка Вишеграду, са Златибором. Овде је за асфалтирање остала још једна деоница пута у дужини од једног километра, што ћемо уврстити у план за наредну годину. Пут Златибор - Мокра Гора, који је започет кроз Национални инвестициони план, ускоро ће бити завршен. У то време Чајетина је конкурисала за средства, добивши 50 одсто од вредности радова. Како је реч о веома значајном и атрактивном туристичком путу, који би се користио и за бициклическе туре и за пешаке, очекује се наставак радова”.

Поред тог регионалног повезивања путном инфраструктуром и повези-

вања између месних заједница, од посебног значаја је и асфалтирање локалних путева.

„Општина Чајетина помаже грађанима да заокруже своја домаћинства. Наиме, велики број сеоских газдинстава бави се пласманом пољопривредних производа на тржиште, али се неретко дешава да не могу предати млеко уколико немају обезбеђен прилаз до самих објеката. За сваки путни правац где су грађани били у прилици да дају учешће општина је додала део средстава и уврстила га у свој план“, каже помоћница председника општине, додајући да се помаже пољопривредним газдинствима где су и потомци остали на имању како би им се омогућили што бољи услови за развој пољопривреде и унапређење производње. По њеним речима, Крива Река је пример села које има велики удео у производњи меса и млечних производа, па је на том подручју последњих година и асфалтиран велики број засеочких путева.

Али не иде увек баш како се око путева планира, при чему новац није проблем. „Иако је општина Чајетина стабилна што се тиче буџета, последњих година се дешава да извођачи радова не могу у потпуности да одговоре потребама. Само у 2015. години око 100

милиона динара је из буџета уложено у асфалтирање. Извођачи, којима закон иде на руку, из својих интереса често дају много нижу цену на тендерима од цене самих произвођача асфалта. Онда долази до проблема, лоше се одради посао, па смо били приморани да пооштримо критеријуме набавки. Општина није често у могућности да на ефикасан начин разреши поменуте проблеме, што је разлог да се понекад и касни са радовима. Упозорења извођачима од надлежних служби на поштовање одредбе уговора о роковима су честе. Дешавало се и да радови буду убрзани након упућивања протестног писма извођачу. Долазили смо у ситуацију и да раскинемо уговор, али понављање поступка би трајало до три месеца када је и грађевинска сезона на измаку. Из наведених разлога залажемо се да у самом поступку избора извођача што боље издефинишемо наше потребе“, објашњава Божанићева.

Највећи део средстава у буџет долази са Златибора

Пример неадекватне реализације посла, где локална самоуправа није имала могућности да регује, јесте главна улица на Златибору, од зграде Ту-

ристичке организације до аутобуске станице. План је био да се изврши реконструкција целе улице, али због разних проблема које је извођач имао дошло је до пробијања рокова. У наредном периоду и тај посао ће бити завршен.

Помоћница председника општине наглашава да највећи део средстава у буџет долази са Златибора и да се у туристички центар Златибор мора улагати. Уз реконструкцију главне улице, овде ће се радити на решавању озбиљног проблема: стварања велике количине воде у време јачих киша у самом центру Златибора (пored хотела „Мона“ и аутобуске станице). На овој планини предстоје послови и на реконструкцији улице од хотела „Дунав“ према „Чиготи“, као и улице Спортова од хотела „Ваи Таи“ до „Чиготе“.

Што се тиче Чајетине, у план за наредну годину ушла је реконструкција улице од Ђетена према „Металопластици“, од магистрале ка продавници „Гукић“. Већ је извршено пресвлачење пута према Семегњеву, а у октобру ће бити завршено санирање главног пута ка Мушветама и Стублу. Санација главног пута кроз Трипкову завршиће се до зимске сезоне, најављује Бојана Божанић.

М. Ј.

Све је лакше са асфалтним путем кроз село

Домаћин Мишо Удовичић испод Торника каже да је његовој породици од животне важности то што је му летос сеоски пут асфалтиран

Све нам је лакше откако смо овог лета добили асфалтни пут”. То за „Златиборске вести” истиче домаћин шесточланог домаћинства Мишо Удовичић из засеока Маринкова коса, који се налази испод Торника.

Велика средства општина Чајетина издваја последњих година за градњу и обнову путева по свим деловима Златибора. Није лако живети и опстати на селу без доброг пута, без сигурне везе са општинским центром, пијацом, продавницом, лекаром...Свесни тога,

се Мишо, његова породица и све комшије овом асфалту, захвални локалној самоуправи на помоћи.

Том домаћину, који се овде родио и остао да живи, од животне важности је асфалтирање пута до њиховог засеока, који има шест домаћинстава и додатно укључује 20 викенд кућа. Асфалт је Миша још више охрабрио и подстакао да настави да ради на својој родној земљи.

„На селу није лако, али ја сам навикао. Бавим се највише сточарством, имам 12 крава, овце, а често се нађу

последњих месец дана смо престали. Разлог томе је смањење откупне цене млека која је са 35 пала на 21 динар по литру. Сада смо започели сарадњу са новим откупљивачем из Здравчића који је обећао цену од 30 динара за литар млека“. Удовичић је, како каже, веома задовољан радом локалне самоуправе која годинама улаже велике напоре да обогати путну инфраструктуру, нарочито у сеоским срединама. Поменута инвестиција финансирана је средствима општинског буџета, тако да мештани овог засеока нису имали обавезу да дају своје учешће.

Кад најмлађи чланови породице Удовичић стасају за школу, наставу ће похађати у основној школи на Златибору. Њихов отац се нада се да ће до тада овај асфалтни пут бити састављен са путем који води ка Торнику, па са поносом додаје да ће његове наследнице у школу моћи да путују аутом или гондолом.

Сада у овим планинским пределима више није као некад: мање је и домаћинстава и чељади у њима, празније су и сеоске школе и ливаде. Али одржала су се та сеоска подручја – најупорнији су остали, па и неке повратнике на сеоски праг дочекали. Јесте у претходним деценијама била веома распрострањена појава одласка младих из планинских села у градове у потражи за бољим животом, али се у последње време ситуација делом изокренула. Све већи број људи окреће се селу и животну шансу проналази у пољопривреди. Зато асфалтни пут свакоме много значи, јер је он – уз добро водоснабдевање и струју – главни услов квалитетног живота у сеоској средини.

А своје задовољство што се и до Маринкове косе испод Торника сада стиже асфалтним путем изразио је за „Златиборске вести” још један од мештана, Петар Марић. Он каже да, поред струје и воде, пут представља велико богатство. „Раније овде уопште није било пута па смо ишли преко ливада, бара. Ово је за нас велики помак и нови почетак“, додаје Марић.

Д. Росић

”

Машине су летос и у Маринкову косу стигле, беспуће пробиле и сав посао одрадиле. Радују се Мишо, његова породица и све комшије овом асфалту, захвални локалној самоуправи на помоћи

челни људи општине значајна средства опредељују за ову намену, разумеју народну муку. Сада нема златиборског села без асфалта, и до најудаљенијих кућа стигли су добри путеви.

Тако је недавно на ред за асфалтирање дошао и пут кроз заселак у коме живи Мишо Удовичић. Машине су летос и у Маринкову косу стигле, беспуће пробиле и сав посао одрадиле. Радују

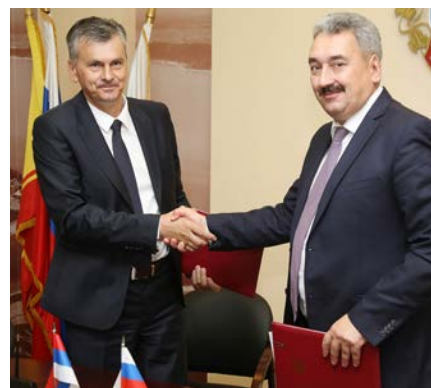
и неки споредни послови да одрадим са камионом. Током зимске сезоне ангажован сам на Ски центру Торник“, казује Удовичић.

Али жали се да су га, мада се највише бави сточарством, многе негативне околности ометале да од сточарског посла добро зарађује. Проблем је везан за откуп млека. „Млеко смо до сада предавали млекарима ПК Златибор, међутим

Чајетина се повезује са руским Чебоксаријем

Милан Стаматовић и Леонид Черкесов у Чебоксарију потписали протокол о сарадњи две локалне самоуправе

Председник општине Чајетина Милан Стаматовић и градоначелник Чебоксарија, главног града руске Републике Чувашије, Леонид Черкесов потписали су у четвртак 17. септембра 2015. у Чебоксарију Протокол о намерама којим је исказано опредељење две локалне самоуправе за међусобно јачање сарадње и размену искустава у областима привреде, туризма, културе, образовања и спорта.

Председник општине Чајетина изразио је задовољство због потписивања овог протокола указавши да постоји велики потенцијал за развој економске сарадње између Чајетине и Чебоксарија.

“Руски региони као што је Република Чувашија и њен главни град Чебоксари развијају се веома брзо и динамично. Тржишта Москве и Санкт Петербурга су велика и богата, али су истовремено презасићена производима из целог света. Зато велику шансу за привреднике златиборског краја, а посебно за пласман наших пољопривредних производа, видимо у руским регионима”, истакао је Стаматовић и додао да је потписивање овог Протокола резултат рада Канцеларије за сарадњу са Русијом која је ове године основана у Чајетини.

Градоначелник Чебоксарија Леонид Черкесов истакао је

да је Чебоксари град у којем из године у годину расте квалитет живота, наталитет, као и број новоотворених радних места. “Наш град је град у којем људи желе да живе и раде” рекао је он и истакао да Чајетину такође препознаје као општину која људима нуди одличне услове за живот и рад. Он је објаснио да постоји велико интересовање за туристичке потенцијале Златибора, посебно истакавши област здравственог туризма. “Златибор је веома интересантна дестинација за лечење наших грађана који имају проблема са штитном жлездом. Имате добре здравствене центре, стручно медицинско особље, као и климу која погодује лечењу пацијената са овим проблемом”, рекао је Черкесов и изразио убеђење да ће број руских туриста који посећују Златибор све више расти.

Потписивање Протокола о намерама представља први корак ка успостављању пуне сарадње две локалне самоуправе која би ускоро требало да буде потврђена потписивањем Споразума о братимљењу између Чајетине и Чебоксарија.

Чебоксари је главни град и административни центар Републике Чувашије у Руској Федерацији који броји близу 500.000 становника.

Рекордно туристичко лето на Златибору

Арсен Ђурић: Улагања у инфраструктуру и смештајне капацитете, уз повољне временске прилике, донела рекорд у посети

И за нас је летња туристичка сезона каква се само пожелети може. Златибор је читаво лето био пун гостију, многи су на овој планини тражили освежење од дуготрајне жеге и провели садржајан одмор, а све разноврснији културно-забавни програми привлачили су хиљаде посетилаца. Подаци о напретку у броју остварених ноћења на понос су златиборском туризму.

„Ова година је по броју туриста била рекордна у историји Златибора, тако да итекако има разлога за задовољство“, каже за „Златиборске вести“ директор Туристичке организације Златибор Арсен Ђурић и додаје: „Имали смо свакако среће и са временским приликама. У току зимске сезоне било је довољно снега. У лето, туристички врло успешно, биле су велике врућине и људи су долазили на планину. Успеху су, наравно, допринела и константна улагања на Златибору, како од приватних инвеститора у смештајне капацитете, тако и у инфраструктуру. Низале су се и разне промотивне активности, којих је било много од почетка године до сада. Мислим да је све то укупно дало тако до-

Штанд Туристичке организације Златибор на сајму у Москви био је добро посећен

бар резултат и заиста имамо разлога да будемо задовољни“.

Према подацима Туристичке организације Златибор, рађеним на узорку од 2.143 лежаја, у августу је у основним смештајним капацитетима забележен раст броја ноћења гостију од 22 одсто у односу на исти период прошле године. За првих осам месеци ове године на

планини је забележено повећање посете од 20 одсто.

„Највећи број странаца су гости из бивших југословенских република, пре свега из Црне Горе и Републике Српске, с тим што је последњих година све више гостију и са других страних тржишта: првенствено из Румуније, Грчке, Русије, а у последње време из Холандије, Пољске и Немачке. У наредном периоду планирамо промотивне активности и на тим тржиштима како бисмо привукли што већи број гостију из тих земаља, јер Златибор заиста има много смештајних капацитета преко 20.000 лежаја. Тржиште у Србији је мало за те капацитете, тако да морамо ширити своје активности на нека тржишта у окружењу, односно на тржишта одакле постоји перспектива да можемо довести велики број гостију“, наглашава Ђурић.

А туристи не иду у непознато, па је златиборску понуду потребно стално промовисати. Ове године је ТО Златибор учествовала на многобројним сајмовима туризма у земљи и иностранству. Наступала је у Бањалуци, Букурешту, Москви, а промоције су организоване и у Бијељини, Брчком,

Арсен Ђурић разговара у главном граду Русије

Пријем у амбасадри Србије у Москви

Фото Роза Саздић

Темишвару...Представници ТО Златибор недавно су се вратили са промотивне туре на којој је првенствено промовисан новоотворени камп, као и други туристички потенцијали најпосећеније планине у Србији.

“Били смо у Чешкој где смо имали изузетно квалитетне састанке са представницима Асоцијације чешких кампера. Ту смо договорили рекламирање Златибора на њиховим сајтовима и у публикацијама. Затим смо учествовали на највећем европском сајму кампова у Дизелдорфу, где смо такође договорили веома значајне ствари са немачком Асоцијацијом “АДАК” која ће доћи у инспекцију нашег кампа. Договорили смо рекламирање и на њеним сајтовима и публикацијама. У Аустрији смо имали састанак са једним великим клубом који има преко 3.000 чланова. Са њима је такође уговорено рекламирање. Заузврат, ТО Златибор ће обезбедити попусте за њихове чланове”, истиче директор ове туристичке организације.

Преко 90 одсто гостију који су боравили у златиборском кампу су из Холандије, Немачке, Пољске, Француске и Чешке. Из тог разлога ће се на овим тржиштима и даље наставити са промоцијом кампа, али и других сдржаја и локалитета. Представници ТО Златибор недавно су се у Аустрији састали и са градоначелником Клостернојбурга, са којим је договорена сарадња - за почетак у области културе и туризма, а

касније и привреде. Њихова посета нашој општини уговорена је за мај идуче године.

Туристичка организација Златибор учествовала је у септембру и на Међународном сајму туризма у Москви, у оквиру штанда националне туристичке организације. Ту је представљена укупна туристичка понуда Златибора. Представници ТО Златибор успоставили су контакте са туроператорима из Русије, као и домаћим агенцијама које послују на руском тржишту. Оно што

ли су трубачки оркестар Дејана Лазаревића и КУД «Бранко Крсмановић» из Београда, што је додатно допринело да овај штанд буде добро посећен.

“Ми смо ове године планирали значајна средства за промотивне активности и већ од јесени крећемо у промоцију Златибора за зимску туристичку сезону. Одређена средства добили смо од Министарства туризма, део средстава добићемо од владе Швајцарске за промоције у иностранству, а део смо планирали из сопственог буџета. Наме-

”

Према подацима Туристичке организације Златибор, рађеним на узорку од 2.143 лежаја, у августу је у основним смештајним капацитетима забележен раст броја ноћења гостију од 22 одсто у односу на исти период прошле године

нуди Златибор може се видети у понуди и брошурама већег броја туристичких агенција. На сајму је договорена сарадња са агенцијама «Р-турсом», «Апелсином» и «7-туром» у вези организовања тура руских туриста, које ће почети да се реализују почетком маја следеће године.

У оквиру наступа на московском сајму директор Туристичке организације Златибор Арсен Ђурић дао је изјаву за руски ТВ канал «Травел вести», као и за неколико домаћих медија који су пратили наш наступ у Москви. Током сајма на штанду Србије своје умеће приказу-

равамо да промотивним активностима покријемо све бивше југословенске републике као и Румунију, Бугарску, Аустрију и Чешку”, најављује Арсен Ђурић и додаје да се мора још више радити на промоцији Златибора који има много тога да понуди, а недовољно је познат ван граница Србије. То ће, поред промовисања наших туристичких капацитета и садржаја, допринети и промени имиџа читаве државе јер, како каже директор ТО Златибор, у западним земљама још увек постоје предрасуде када је Србија у питању.

Драгана Росић

Ноле на Златибору позван да буде први путник гондоле

Најбољи тенисер света у златиборском одмаралишту „Сунчани брег” отворио трећу „Другаријаду”

У одмаралишту Мирослава Пецарског „Сунчани брег” на Златибору од 22. до 27. септембра одржавала се трећа „Другаријада”, камп пријатељства 85 основаца из три наша округа, а у госте им је, на отварање, дошао онај коме су се највише обрадовали – Новак Ђоковић са супругом Јеленом. Ноле је, током одмора после напорног гран слема у Њујорку кога је освојио, неколико дана с породицом провео на нашој планини. Увек спреман за дружење с најмлађима прихватио је да отвори „Другаријаду”, чију организацију је помогла и „Новак Ђоковић фондација”. Циљ кампа је промоција пријатељства, фер-плеја, разумевања, прихватања различитости, тимског рада...

Деца која су се овде окупила – из златиборских села Крива Река и Шљивовица, из драгачевских Вучковице и Дупца, из ваљевских Белошевца и Пауне, из Скупљена код Владимираца – одушевљено су дочекала шампиона: са припремљеним цртежима, рецитацијама, песмама. Малишани из Криве Реке и Шљивовице су пред Ђоковићима рецитовали песму „Пуче зора изнад Златибора”, па одиграли ужичко коло, у које су се ухватили и Ноле и Јелена. Свестрани Новак, који својим забављачким умећем зна да задиви људе широм света, показао је да уме да игра и наше народно коло. Сличне програме приредили су и остали учесници. „Добар друг ти вреди више и од сунца и од кише”, казивали су малишани из Драгачева, а из села Скупљен поруку упутили песмицом „Нек сву љубав сја”.

Новак и Јелена су с децом дуго разговарали и цео програм пажљиво пратили. На крају, промовишући значај пријатељства, загрлили су се са свим учесницима „Другаријаде” и заједно запевали: „У свету постоји једно царство, у њему царује другарство”. Ноле је деци поручио да се прави успех мери бројем пријатеља.

– Овде сте стекли нова познанства и пријатељства, ово је прилика да се дружите, да научите да делите. Овде нисте да се такмичите и будете ривали, већ

да уживате у дружењу, игри и природи, да будете на свежем ваздуху, да овладате новим вештинама – рекао је Новак додајући да ће им се придружити и наредног дана у њиховим активности. Јелена је поручила:– Хтели смо да вас замолимо да будете нежни једни према другима, да свима пружите љубав, јер то је другарство.

Наш најбољи спортиста нагласио је да срећа није срећа ако немате с ким да је поделите, а победа није права победа уколико нисте уживали у игри и поштовали своје противнике. Он је, у име „Новак Ђоковић фондације”, посебно

захвалио Фондацији принцезе Шарлин од Монака, партнера овогодишње „Другаријаде”.

С обзиром да је и општина Чајетина помогла организацију овог кампа пријатељства, челни људи општине дошли су у „Сунчани брег” да поздраве уваженог госта Новака Ђоковића. Овом приликом председник Милан Стаматовић поклонил је макету златиборске гондоле нашем тениском шампиону и позвао га да, заједно с децом из Фондације, наредне године буде први путник који ће се возити овом панорамском жичаром.

М. Ј.

Општинска улагања уздижу Јабланицу

Напредно село са оне стране Торника сада има обновљену цркву брвнару, километре асфалтних путева и све посећенији вишебој. – Бањски центар крај лековитих извора

Јабланица је златиборско село способних људи и добрих домаћина, по својим вредностима особено у нашем крају. Мада веома пространо и у удаљеном подручју, с оне стране Торника близу државне границе, Јабланичани су уз сталну помоћ општине успели максимално да искористе то што су део развијене локалне самоуправе, подно највећег скијалишта у овом делу Србије, па уз дарове природе створили погодне услове за живот. Од некадашње “забити у беспућу” низом општинских улагања постали су развијено село прошарано асфалтним путевима и барском пругом, занимљиво

пут. Кроз западни део села пролази и железничка пруга Београд-Бар. Село се дели на Горњу и Доњу Јабланицу. Памти дугу историју: помиње се још давне 1664. године у познатом путопису Евлије Челебије.

После Другог српског устанка граница између Србије и Турске ишла је од Шаргана преко Златибора, тј. Торника и Муртенице па даље, тако да су од садашњих села општине Чајетина ван граница Србије, у Турској, остала села Семегњево, Јабланица и Доброселица. Тек 1834. године, постављањем граничне линије, ова села ушла су у састав Капетаније Рујно, а тиме и у састав Србије.

дина, у оквиру европског заједничког прекограничног пројекта ТО Златибор и Будимљанско-никшићке епархије, потпуно је обављена рестаурација јабланичке цркве брвнаре, покривање парохијског дома, обновљене постојеће и подигнуто пет нових собраништа, изграђена два видиковца, постављене информативне табле, објављена монографија о културно-историјском наслеђу ове цркве и целог краја. Уз средства добијена за ову намену од ЕУ, помогла је и општина Чајетина да би се завршило покривање крова на црквеној сали.

Од ове године, у порти цркве налази се и споменик Мари и њеним си-

подручје које сталним организовањем разних дешавања, својим знаменитостима и доследним неговањем традиционалних вредности привлачи многе госте Златибора.

Јабланица се простира долином истоимене реке, југозападно од Чајетине и златиборске површи. Ова река извири испод највишег златиборског врха Торника, а улива се у Црни Рзав који са Белим Рзавом (долази са Таре) отиче у Дрину код Вишеграда. Село је гранично према Босни и Херцеговини. Од Златибора преко Рибнице и подно Торника до центра села води главни асфалтни

У Јабланици се налази једна од ретких дрвених црквица, црква брвнара. Саграђена је 1838. године. Олтар је заокружен, а врата су са интересантним орнаментиком. У склопу црквеног комплекса се налазе собраништа (софрашице, собре, софре, шатре, чардак, чардачић). То су мале дрвене зградице које су подизали имућнији домаћини и које су њима и њиховим гостима служиле приликом одржавања црквених сабора. У ужичком и златиборском крају још се једино овде могу видети овакви грађевински објекти као сведоци некадашњег градитељства. Последњих го-

новима. Кажу мештани, у доба Турака је било тако што ако неко убије једног Турчина две српске главе плате за то. И уби неко једног Турчина, а мештани, испрепадани, упереше прстом на Мару, избеглицу из Штрбаца, која је ту дошла са два своја сина. И Турци их за освету, обојицу обесише. Мара је, од бола и туге, клела и проклела речима: „Како моји синови висили на грани, тако Јабланичани напредовали на страни“. Неколико векова касније подиглоше им сељани Јабланице споменик и на њему написах: „За време Отоманског царства, када Турци Јабланицу походи-

ше, два Марина сина невино страдаше. Тада је било два Србина за једног Турчина и Турци их на гране повешаше. Скидај Маро твоју тешку клетву, да нам деца живе у напретку“.

Основна школа у Јабланици је изграђена 1919. године. Као и црквица брвнара, и ова школска зграда била је дрвена. Тек 1934. године Јабланичани су подигли зидану планску школу са свим потребним просторијама. Сада у селу постоји осморазредна основна школа. Званично се 4. фебруара 1980. године јабланичка школа припојила Основној школи „Димитрије Туцовић“ Чајетина. У фебруару 1999. године школска зграда је изгорела у пожару. Школа је потом обновљена, па је септембра 2000. године наставила са радом. Ни у време док је школска зграда обнављана настава није прекидана. Сада ову школу похађа 21 ученик.

У насељу Јабланица живи 796 пунолетних становника, а просечна старост становништва износи 46,6 година (45,1 код мушкараца и 48 код жена). У насељу има 313 домаћинстава, с тим што је троје просечан број чланова по домаћинству. У прошлости је било друкчије: по најпотпунијем попису у 19. веку, који је обављен 1863. годи-

не, Јабланица је била међу најмањим општинама у срезу и тада је имала 84 домаћинства и 667 становника. Број житеља се од тада стално значајно повећавао (уз познато успорење у току балканских и Првог светског рата) све до друге половине двадесетог века када је почело опадање, тако да је 1971. године забележено 1.864, а пописом 2002. године свега 924 становника, тј. дошло је до смањења за 50,4 одсто. За разлику од пописа од пре 140 година,

Јабланица по најновијем попису из 2002. спада међу највећа села у општини и заузима по величини друго место. Територијално је велика, простира се на чак 102 километра квадратна. И у овом селу је изражен проблем старења становништва. Старијих од 65 година је једна четвртина становника.

Јабланица је у ово време позната и по чувеном „Јабланичком вишебоју“, а јубиларни, десети вишебој одржан је летос. У централном делу манифеста-

Јабланица прво село са „зеленом енергијом“

На реци Рзав, у Јабланици и Семеђеву почела је изградња три мини хидроелектране. Укупна снага хидроелектрана биће три мегавата, а половином следеће године „зелена енергија“ биће убачена у систем ЕПС-а на Златибору. Ова највећа приватна инвестиција на територији општине Чајетина вредна је око пет милиона евра, а инвеститор је фирма „Златиборске електране“ из Чачка.

„Једна од најважнијих инвестиција, а о којој се мало зна и говори, је изградња малих хидроелектрана. Доласком нове владе помпезно је најављиван снажан замах „зелене енергије“, односно изградња ветрењача, искоришћавање енергије ветрова. Ништа од тога није урађено у Србији. Што се тиче сунчеве енергије, имали смо најаву да ће на Златибору ЕПС, Дунав и ДДОР Нови Сад градити објекте за соларну енергију, али ни од тога ништа није било. Ми смо, међутим, пре доношења тог закона већ са људима из Србије договарали и преговарали, па су они ушли у изградњу на територији наше општине“,

каже за „Златиборске вести“ председник Скупштине општине Чајетина Милоје Рајовић.

Изградња три мале ХЕ на реци Рзав је приватна инвестиција. Инвеститори су у последње три године прикупили сву потребну документацију, и од државе и од наше општине, па конкурисали код одређених банака и добили су веома повољне кредите. То је тренутно највеће приватно градилиште на територији општине Чајетина. На Рзаву се сада граде те централе: снага једне је два мегавата, док су друге две од по 500 киловата, што значи да ће њихова јачина укупно бити три мегавата. Биће изграђене до средине 2016. године. Наша општина ће тако имати „зелену енергију“, која ће кабл-водом бити убачена у систем ЕПС-а на Златибору.

По оцени Милоја Рајовића, овим општина Чајетина добија енергетску стабилност. „Добијамо, значи, једну нову енергију о којој се у Србији пуно прича, али мало се ради. Инвеститор „Златиборске електране“ су, по мом утиску, јед-

на веома озбиљна фирма и већ се овде гради. Градња се за сада одвија у веома неприступачним условима, али већ копају тунеле, праве приступне путеве, допремају цеви... Ова инвестиција, вредна негде између четири и пет милиона евра, једна је од највећих у нашој општини. Драго нам је да „зелена енергија“ у Србији коначно почиње да се ради, а понос нам је што то почиње управо овде код нас. Тиме добијамо једну чисту енергију, нову енергетску стабилност за нашу општину. Поред тога, велики број људи са територије наше општине који нису имали посао ради сада на овом градилишту, највише из Јабланице и Семеђевог. Радове изводи предузеће „Јединство“, које је ангажовало и наше раднике. Ми смо веома поносни на тај подухват, драго нам је да ће и та села која су мало пасивнија добити једну велику инвестицију на којој много људи ради, а надам се да ће и један број њих остати у радном односу: да омогућавају рад тог система и да га одржавају“, истиче Рајовић.

Н. Џ.

ције највише пажње привукла су надметања у различитим дисциплинама, од којих је најатрактивније било “вучење на влаци”. Овогодишњи вишебој окупио је рекордан број посетилаца, а протекао је у веома доброј организацији и још бољем расположењу. Организатор ове манифестације је Туристичко удружење „Јабланица“.

„С обзиром колико смо се припремали, колико има новина, поготову што је ово десети вишебој, ја сам задовољан, мислим да ће ово бити врх вишебоја“, рекао је Вукомир Божанић, председник ТУ „Јабланица“ и додао: „Довољно је да кажем да су ми десетине људи, који долазе ко зна одакле, рекли: Па ви сваке године имате нешто ново и боље. То значи да ми из године у годину успевамо да сам садржај ове манифестације буде богатији, а све је већа и пажња јавности“.

У јабланичком засеоку Цигла подигнут је споменик мајору Василију Луковићу и палим борцима у бици на Цигли 1914. године, на месту које мештани зову Бијела глава. Ту се, где као војнички топоним фигурира караула Цигла, одиграла једна од првих и најжешћих борби у одбрани отаџбине од завојевачке Аустроугарске војске, на јужном делу Дринског фронта. На овом месту одржан је помен палим ратницима, први у низу будућих сабора, под називом “Сећање као залог за будућност”.

Као и у сваку сеоску месну заједницу, општина Чајетина уложила је велика средства у Јабланицу. До овог села води асфалтни пут, Горња и Доња Јабланица такође су спојене асфалтом, а готово да нема засеока где пут није урађен и асфалтиран. У претходном периоду асфалтирано је шест километара пута од центра села до железничке станице Рибница, који мештанима много значи, јер возом до Ужица стижу за непуних 30 минута, што је много ближе него од Чајетине. Такође, асфалтиран је и путни правац према Бакићима у дужини од два километра, затим према Јанковићима – 600 метара, ка Кобиљој Глави – 800 метара, а тренутно се ради на путним правцима према железничкој станици и Јанковићима, у дужини од по 340 метара.

„У плану и програму месне заједнице за ову и наредну годину радиће

се 1.800 метара асфалтног пута ка железничкој станици Рибница, 350 метара за Бакиће, по 1.000 за Јанковиће, Рајовиће и Токовиће, 200 за Радовиће и 500 метара за Ђувер. Такође, планирани су поправка и насипање два путна правца – 300 метара ка кући Илије Божовића и 100 метара у засеоку Ђуровићи. Већ је постављена јавна расвета у центру селу, са десетак стубова, за чију је изградњу издвојено 394.681 динара“, каже Живојин Рајо-

вић, председник Савета месне заједнице Јабланица.

У протеклом периоду за путну инфраструктуру овде је уложено око 50 милиона динара, за спомен чесму на Цигли три милиона, а за културни центар око пет милиона. Урађен је мост за Лучице, чија је вредност радова била око шест милиона динара, као и пут Доња Јабланица – железничка станица вредан 9, 4 милиона динара.

Јабланица је позната и по извору Бела Вода. Реч је о хипералкалној под-

земној води која је веома ретка у свету, тако да ови извори, који се код нас налазе у Рибници и Моркој Гори, сврставају Србију међу осам земаља са овим лековитим водама. Извор Бела вода налази се у кориту реке Рибнице, на око стотинак метара од ушћа ове реке у Црни Рзав. Истицање хипералкалних подземних вода се обавља дуж тока Рибнице на простору од око 50 метара. Извориште хипералкалних подземних вода „Бела вода“ у Јабланици налази се у саставу пукотинског типа формираног у оквиру ултрамафитског комплекса стена јурске старости, од којих је највећим делом изграђен планински масив Златибора. Издашност изворишта, мерена на запреминском методом кретала се од 0,20 до 0,24 литара у секунди.

На основу досадашњих резултата, хипералкалне минералне воде се могу користити за лечење обољења коже, очију, хронични нефритис, односно упале бубрега, хроничног гастритиса, али и хепатитиса, екцема и псоријазе. Имајући у виду овакав спектар примене у балнеологији, јасна је жеља руководства општине Чајетина да се један овакав ресурс валоризује на одговарајући начин. План општине Чајетина је да се у наредном периоду на подручју изворишта хипералкалних вода „Бела вода“ у Јабланици отворе нове стазе здравља и балнеотерапеутски центри, чији развој би се базирао пре свега на овим подземним водама. **Нада Џелебџић**

РАДЕ ЉУБОЈЕВИЋ, ВЛАСНИК ФИРМЕ „СИРОГОЈНО КОМПАНИ”

Џемпери и воће из Сирогојна у 37 земаља света

је неко направио једну успешну фирму у једном селу, у Сирогојну, успешну не само на домаћем тржишту (можда чак и најмање успешну на домаћем), али свакако веома успешну на светском тржишту, а углед који ту имамо је веома висок.

МРЛ: - Изградити овакву фирму, на овим просторима и у ово време није ни једноставно, ни лако. Који вам је период у вашем пословању био посебно тежак?

Р.Љубојевић: - Било их је, на жалост, прилично и када би човек записао све то, била би то дебела књига свих утисака и начина како смо све пребродили, како смо успели да опстанемо. Ја сам дошао из једне средине – из Немачке, у Сирогојно 1998. године, у један прилично несрећен амбијент, а такав је био у целој Србији. Морам да истакнем да ми је име Сирогојна и његова традиција плетења џемпера ишло на руку, али све друго је ишло контра од тога. Ми смо одмах улетели у период бомбардовања и без обзира што смо се трудили да целокупан посао вратимо на светско тржиште, доживели смо

”

Свака друга малина продата у Шведској долази из Сирогојна, а ове године актуелна су и тржишта Индије, Аустралије и Канаде, каже за „Златиборске вести” Раде Љубојевић

Имајући у виду велики успех и продор на светско модно тржиште „Сирогојно” џемпера, не чуди да је рад власника фирме „Сирогојно компани” Рада Љубојевића запажен и награђен. Међународна консултантска кућа „Ернст и Јанг” је господина Љубојевића прогласила за најуспешнијег предузетника у Србији 2014. године. О значају ове награде, након успеха које је годинама постигао у земљи и свету, Раде Љубојевић за „Златиборске вести” каже:

- Свакако да су награде увек неки

нови мотив за нове успехе. Морам да признам да ме мало изненадила та награда, јер нисам навикао да ме много примећују. То је и у Србији познато, да се квалитетни људи много не форсирају. Свакако да је та награда дошла од једне веома респектабилне, успешне светске куће и да она има своју тежину. Ја увек кажем, онако у шали, држећи се Стојковићеве реченице из „Балканског шпијуна”: Моје је било да пријавим, а да ли ће ме се за Дан безбедности сетити или неће, то је њихова ствар. Дакле, овде се неко сетрио да

дебакл. Након бомбардовања Европа је увела „белу листу” за поједине фирме којима је дозвољен извоз у Европу и на њој се налазила компанија „Сирогојно”. У исто време, у својој земљи доспели смо на тзв. црну листу. То је трајало скоро годину дана. Чак и у скорије време, после добијања награде, наишао је период када је компанија

била изложена великом притиску инспекција и контрола. Дакле, има тих периода доста и на жалост их је много више него добрих, али ја из тога излазим јачи и сигурнији у себе. Након двадесет и нешто година рада можемо рећи да смо победили лоше периоде. Данас све оно што радимо у компанији, и џемпере и смрзнуто и сушено воће, углавном извозимо. Домаће тржиште је мали сегмент, око 2-3 одсто укупног прихода. Сви ти производи извозе се у 37 земаља света. Џемпери су врло добро пласирани у Јапану, а свака друга

малина продата у Шведској долази из Сирогојна. Поред Шведске, проширена је продаја и на другим тржиштима у Европи, а ове године актуелна је и Индија, Аустралија и Канада. Занимљив је податак да је на почетку сарадње са Шведском "Сирогојно компани" на годишњем нивоу извозило око 100 тона малине на то тржиште, а данас извози 2,5 хиљаде тона. То нас сврстава у једне од највећих снабдевача малином за познати ланац "Икеа" супермаркета. Ми сада проширујемо тај асортиман са малине на купину, затим на мешави-

не воћа као што су боровница, црна и бела рибизла, чак и на манго који увозимо па пакујемо за њих.

МРЛ: Колико средина у којој живите и радите вреднује тај рад?

Р.Љубојевић: - "Најтеже је у свом селу бити поп", али ја морам да признам да Сирогојно веома поштује то што ми радимо и захвално је свим доприносима које смо учинили да ово село буде данас то што јесте у односу на друга села у чајетинској општини. Лично сам радио три године на донацији која је допринела да се доведе вода у Сирогојно. Без воде у овим сушним временима нико не би могао да опстане, јер Сирогојно нема алтернативних извора. Учинио сам да норвешка влада донира 1.200.000 евра за довод воде, коју сада користи око 800 домаћинстава, како Сирогојна тако и Ариља и Ужица.

Доказ да је Раде заиста уважен у својој средини јесте и признање "Витез српске привреде", које је Љубојевић добио 2014. године од општине Чајетина. Највеће признање и срећа ипак су у томе што су очевим стопама кренули његови син Ђорђе и кћерка Ана, дајући том дугом и нимало лаком путу прави смисао.

Мирјана Ранковић Луковић

До Београда за пет, до Франкфурта за два сата

Фебруара прошле године Раде Љубојевић је међу 22 кандидата из осам наших градова проглашен најбољим предузетником у Србији. Учињено је то у избору куће „Ернст и Јанг“ која такво признање додељује у више од 50 држава, па је Раде током лета 2014. представљао Србију на избору за „Светског предузетника године“ одржаном у Монте Карлу. Била је то велика част за овог узорног привредника, фирму „Сирогојно компани“ као и удаљено село Сирогојно. - Управо ту удаљеност планинског Сирогојна сам и нагласио примајући награду.

Мислим да је највећи успех у томе што радимо удаљени 250 километара од главног града, а деценијама произведено продајемо у Америци, Канади, на Исланду, у Јапану, Русији, Кини, развијеној Европи и другде - изјавио је тада Љубојевић, додајући да из родног Сирогојна и сада светом путује. Навикао је, рече, да се труцка пет сати до Београда, да би од нашег главног града до Франкфурта стигао за само два сата. Сматра да је крајње време да толико потребан аутопут већ једном стигне ка Ужицу и Златибору.

Димитрије син попа Туцовића

Туцовић је читав живот посветио борби за радничка и људска права. Неке од идеја за које се он залагао данас представљају широко прихваћене вредности у модерној Србији.

ПИШЕ: ПРЕДРАГ КОВАЧЕВИЋ

Када се данас помене златиборско село Гостиље већина помисли на водопад који се ту налази. Лично, када кажем Гостиље помислим на добру воду, сетим се једне чесме где сам пио најбољу воду у животу. Толико је добра да сам запамтио и шта пише на том сеоском источнику: "Ако су те овде нанијели путе стани одмори се, немој да је минеш, ту на миру можеш воде да попијеш". Чесма је са посветом: "Подигоше је Симовићи, Туцовићи и Вукшановићи". Иако је зову "Симовића чесма" у овом приповедању о златиборским чедима нас интересују Туцовићи, посебно златиборско чедо из те фамилије Димитрије. Толико је то историјски важан човек да се ужичка главна улица која се звала "Маршала Тита" данас зове "Димитрија Туцовића". У Чајетини основна школа носи његово име, на Звездари се једна повећа београдска улица по њему зове...

Димитрије је херојски погинуо 1914. у Колубарској битци као командир 1. вода 1. чете 4. батаљона у околина Лајковца. "Нећу ни сада, као што нисам никада, ни помишљати да себе склањам од судбине која прати цео народ" - написао је Димитрије Туцовић уочи смрти свом оцу. Године 1949. његови посмртни остаци су пренесени са лазаревачког војног гробља и сахрањени на Трг Славија, који је тада преименован у Трг Димитрија Туцовића. На том простору му је постављен споменик чији је аутор вајар Стеван Боднаров. А онда су у периоду почев од 2004. одлуком

Димитрије Туцовић као капетан српске војске

Скупштине Града Београда враћени стари називи улицама, па је и Тргу Димитрија Туцовића враћен стари назив Трг Славија. Постоји иницијатива да се посмртни остаци Димитрија Туцовића изместе са овог трга. За разлику од Београда, у Ужицу је некадашња главна улица "Маршала Тита" добила име "Димитрија Туцовића". Испричаћу вам причу о младом Димитрију, породици Туцовића док су живели у Гостиљу на Златибору и у Ужицу. До сада неиспричану причу о првом протесту Димитрија Туцовића у ужичкој реалци.

Димитрије "Мита" Туцовић родио се првог маја 1891. у златиборском селу Гостиљу. По једном предању, породица Туцовић доселила се у ужички округ из Херцеговине. По другом, које је много вероватније, дошли су из Мораче, из Црне Горе. То се догодило пре најмање триста година. У ужичком крају је и данас већини познато да су Туцовићи једна стара свештеничка породица. Отац Димитријев Јеврем је био познат по свом огромном статусу, што је наследио и син. Јеврем је млад завршио богословију, па радио као учитељ у Ариљу до своје тридесете године. Оженио се Јефимијом, ћерком сеоског трговца Јована Цицварића и добио парохију у Гостиљу. Поп Јеврем има узорни карактер, а Јефимија – или како су је од дана венчања па до смрти звали "Млада" – интелигенцију, мирноћу и велику наклоност према сиротињи. Тако, док су једни долазили попу за мудри савет, други су се обраћали "Младој" за помоћ и скло-

ниште. Имали су осморо деце, сва су рођена у Гостиљу. Првог маја 1881 родио се Димитрије. Долазак на свет баш Првог маја, на раднички празник као да је био неки предзнак којим ће се правцем Димитрије Туцовић упутити у свом животу.

Димитрије је пошао у основну школу 1889. године. Још првог дана је свога учитеља за све време предавања слушао и пратио с великом пажњом. То се веома допало учитељу Василију Лукићу, па је убрзо Димитрије постао његов најбољи ђак. Лако је учио само слушајући учитеља током предавања. Зато је све слободно време проводио у игрању. За немаривање књиге натерало је попа Јеврема да једнога дана посети учитеља. Лукић не само да је умирио забринутог родитеља него је чак и похвалио вредноћу свога ђака. На крају родитељи су се тим помирили, син им је увек долазио кући с најбољим оценама.

Димитрије је школске 1893/94. уписао ужичку реалку, за њега као надареног се већ чуло што му је омогућило да се дружи са старијим ђацима. Тако је дошло до познанства са Радованом Драговићем његовим будућим најмилијим другом и учитељем. Ово познанство имаће у животу Димитрија Туцовића пресудан значај. Ужичка реалка је у то време важила за средиште социјалистичког покрета, у њој су се читале забрањене књиге Васе Пелагића, Светозара Марковића, Мите Ценића, Драгише Станојевића и илегални листови "Социјалдемократ", "Занатлијски савез"... У гимназији је деловала ђачка дружина "Напредак", чији је један од оснивача 1883. био Драгиша Лапчевић, а међу члановима су били Димитрије Туцовић, Радован Драговић и други.

Од Драговића Мита је добио прве социјалистичке књиге на читање. Већ у петом разреду реалке чита немачке класике и теоретски часопис "Ди Ноје Цајт". Дојучерашњи дечак који никад није хтео књигу у руке да узме претворио се у тако страсног читаоца да је бацио оца и мајку у нову бригу. Али и та брига је, као и ранија, била потпуно неоправдана. Савременик Јован Скерлић о њему је писао: "Скромност, искреност, проста непресушива другарска љубав, ванредна обдареност, неустрашива смелост, узорна несребичност, фантична оданост пролетерској ствари, све је то чинило Димитрија Туцовића да је не само изгледао, него уствари и био највећи међу највећима".

За Туцовића се може рећи да је још као ђак ужичке реалке почео да утиче мислима и начелима, да ствара поглед на живот и науку. Димитрије Туцовић је у историји обновљене Србије почетком 20. века премашио све који

Симовића чесма у Гостиљу

►►► су у 19. веку извршили разне утицаје. У његовом времену нема човека који је играо тако велику улогу и вршио тако велики духовни утицај.

Након Драговићевог одласка Туцовић постаје централна личност социјалистичке ђачке дружине „Напредак“, која је деловала све до 1897. године, када је забрањена под режимом Владана Ђорђевића. Следеће, 1898. године, на основу одлуке Народне скупштине укинута је, поред осталих средњих школа, и ужичка реалка. За сиромашни ужички крај ударац је био вишеструко тежак. Пре свега, то је укидање повлачило за собом одузимање могућности да се омладина овог краја школује. Затим, у тој се одлуци видео један индиректан ударац на слободоумље, по коме је ужичка реалка била већ доста позната. Немила вест је нарочито узбудила ђаке. За оне који су се налазили у току школовања постављало се питање шта да раде, куда да иду да би продужили учење и како да иду кад се нема средстава. Желећи да на њих дају одговор у парку Грот нашли су се сасвим слу-

“Липе”. Сви су џепови истрешени, Туцовић пакет добро гурну испод кошуље. Као заинат, органи државне и општинске власти свуда су се налазили, а суровост полицијских власти краља Александра Обреновића била је добро позната. У међувремену су отишли кући Таса Милојевића. Брзо су нашли мотку, жицу којом ће причврстити заставу на јарбол, конач и иглу, ушли у дворишну собу и пришли послу. Док су Туцовић и Милојевић шили, Вукашиновић је стихове састављао. “Мислим да сам готов” рекао је својим друговима и почео да чита:

*“Овде, на видику,
Свет нек’ види цео
Ловор венац што му
четвртог се сплео!”*

Док је Туцовић изустео “сјајно”, Милојевић је, сав срећан, скочио да тражи хартију од које ће изрезати слова. Кад је и то обављено, кад су слова маказама “саливена”, појављује се једна непредвидива жена, Тасина тетка:

торњу од реалке приметили црну силуету. Док су се они питали да ли им се то привиђа, Туцовић се вратио и тихим гласом саопштио: “Застава је истакнута, врата су закључана, кључ бачен и сад можемо кући да идемо”. Отрчали су кућама. Ноћ је донела велико узбуђење. У главама младих ужичких демонстраната стално се претурало питање: да ли ће оно “на видику” бити заиста довољно видно, да ли ће га сви Ужичани, тј. цела Србија и цео свет јасно видети? На цртежу ужичке гимназије из Митиног времена виде се два торња са предвиђеним јарболима за заставе. Мита је окачио протестну заставу на десном торњу реалке.

Таса Милојевић је у саму зору устао да види како застava изгледа. Тасином оцу, благајнику Јовиши, ово изузетно рано устајање његовог сина није промакло. Чим се Таса вратио почео је да га испитује. Место радовања, што је син очекивао, за Јовишу је то био гром из ведрa неба. Познавајући до детаља инквизиторске методе обреновићевског режима, Јовиша Милојевић је почео да дрхти од страха. Не знајући шта да ради, благајник у лудом безумљу отрчи до своје сестре, г-ђе Вукашиновиц. Дрхтећим гласом брат је једва сестри саопштио шта су њихова деца урадила. Видећи да нема куд, млади матурант је испричао целу ствар. Али је стално наглашавао и клео се да их нико није приметио. Срећна и пресрећна, Вукашиновићка је стала умиривати свога преплашеног брата. Али застava је у прво праскосзорје била примећена. Туцовић и његови другови су били међу првима да виде своје дело. О истакнутој застави и њеном “златном” натпису брзо је сазнала цела варош. Зато је и старо и младо пожурило да види “невероватно чудо”.

Међу радозналима убрзо се нашао и начелник Зотовић веома узбуђен. Осам сати је откуцао сат на Саборној цркви, а “позив на узбуну” још са зграде није био скинут. По Зотовићевом мишљењу виновник је био нико други него Петровић, вршилац дужности директора реалке. Јер кад не би било тако, зар он не би већ одавно скинуо заставу? Својим држањем Зотовић је узбуђење грађана дотерао до кулминације. Саслушавања су почела од реда. Но кад му је застava донета, пошто су врата од тавана била обијена, морао је и сам увидети да од злата нема ни трага. После неколико дана испитивања круг сумњивих се сужавао. На крају, “тај се круг тачно поклопио с малим школским реоном”. У центру реона налазили су се Туцовић-Вукашиновић-Милојевић. Приликом саслушања, Вукашиновићеви и Милојевићеви родитељи, иако су знали истину о застави, ипак су сваку сумњу од своје деце одбили. Прота Јеврем

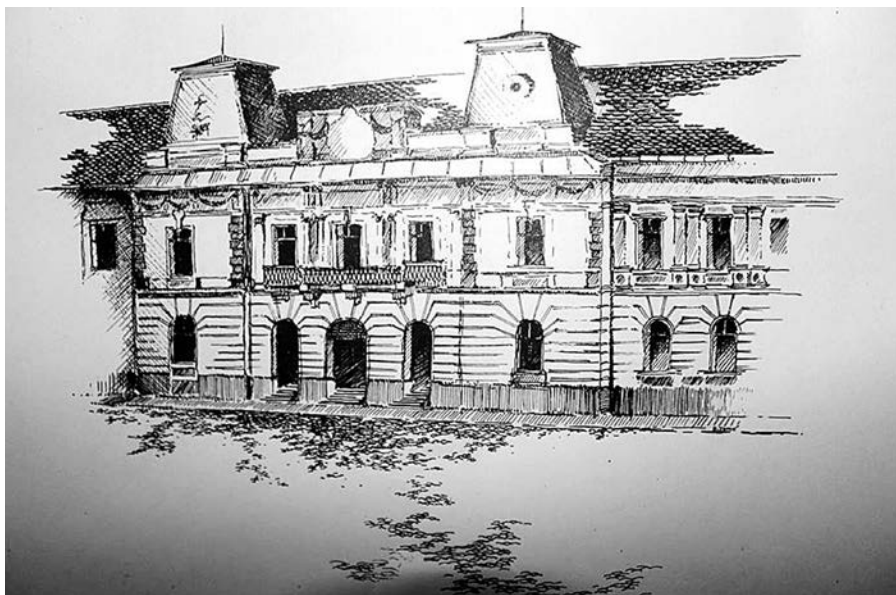

Ђачка дружина „Напредак“, у горњем реду с лева трећи Димитрије Мита Туцовић

чајно Туцовић, Сретен Вукашиновић и Таса Милојевић.

Три забринута ђака шетала су парком, а тема разговора се никако није мењала. Али им је било веома тешко при помисли да ће тај “ударац” проћи без икаквог одговора. Не осветити њихову драгу реалку, то их је страшно тиштало. - “Да истакнемо црну заставу”, предложи Димитрије. Сложили су се да је идеја одлична, ништа друго није могло изразити тугу свих Ужичана, а у исто време и просветну политику обреновићке владе. Журним кораца се отишло у радњу код

“Нема више конца да би се слова за заставу причврстила”, каже. С мало брашна у шаци и једним малим лончетом у другој руци, Милојевић се брзо враћа. Застава “пркоса и жалости” је била готова. Летње сунце је залазило (био је 6 или 7 август, било је усижано). Кад се ноћ спустила завереници су се упутили ка реалци, чија су врата била закључана. Милојевић је ушао кроз један не баш добро затворен прозор, обишао зграду и кроз неколико минута вратио и дао Димитрију кључ. Димитрије је нестао у помрини. Убрзо су узбуђени Милојевић и Вукашиновић на једном

Цртеж ужичке гимназије

Радничке новине

►►► Туцовић не само да ништа није знао, него му се, за чудо, причинило да тога дана и вечери његов син није никуд од куће ишао. Зато је он најенергичније свога сина узео у заштиту. Предухитрен изјавом свога оца код опасног начелника, Димитрије Туцовић се нашао у великој неприлици. Казати истину, пошто је отац дао други исказ, није могао. Не казати истину такође му је било тешко, јер то није одговарало његовом карактеру. После мало колебања, млади Димитрије се обратио својој оцу и упитао га за савет. Прота Јеврем наредио је сину да ипак пред школским властима, за себе лично, каже истину. Димитрије је пред директором све о себи изнео, од прве до последње ствари. Ипак директор Петровић, и поред признања, у записник је унео: "После свестраног извиђања установљујем да ниједан од ученика није учествовао у истицању заставе"...

Кад се 1901. године обнављало Београдско радничко друштво, Туцовић поново формира социјалистичку групу великошколаца и улази у управу Друштва. Настајао је да створи модерне синдикате. Године 1902. организовао је демонстрације студената у Сенату против Николе Пашића. Туцовић је био на челу мартовских демонстрација против краља Александра Обреновића 5. марта 1903. године. Након тога је морао да емигрира у Земун, па у Беч. После мајског преврата у Београду је 2. августа 1903. године одржан Оснивачки конгрес Српске социјалдемократске партије. Њихов лист преко којих су износили своје идеје се звао "Радничке новине", чији је уредник био Туцовић. Године 1906. завршио је права на Београдском универзитету са одличним успехом.

По повратку из Берлина, где није стигао

да оствари свој сан о докторату, посвећује се раду у радничком покрету као секретар ССДП. Године 1910. партија покреће теоријски часопис "Борба", чији је главни уредник такође био Туцовић. Учествовао је на Међународном социјалистичком конгресу у Копенхагену исте године и на њему одржао говор у коме је указао на неправилан став вођа аустријске социјалдемократије о националном питању, поготово у случају анексије Босне и Херцеговине. У полемици са

Млади правник Димитрије Мита
Туцовић као истакнути социјалиста

Карлом Ренгером однео је победу указавши на колонијално-поборљивачку политику Аустроугарске монархије и на став аустроугарске социјалдемократије која је подржавала своју владу.

Ако би посматрали ствари из данашње перспективе могло би се замерити Димитрију Туцовићу то што се жестоко противио територијалној експанзији Србије у Првом балканском рату, називајући српско заузимање Косова империјалним освајањем. Он је сматрао да Косово припада Албанцима и залагао се за припајање Косова Албанији.

Друго питање је да ли је била грешка што се главна ужичка улица зове његовим именом? Да ли је то политички исхитрена одлука? Ипак, био је то један од заслужнијих Златибораца, право "златиборско чедо". И данас се сматра једним од великана српског новинарства, истакнути теоретичар и вођа социјалистичког покрета у Краљевини Србији. Српска социјалдемократска партија је под Туцовићевим вођством била "једна од најнапреднијих и најборбенијих радничких странака у Европи". Туцовић је читав живот посветио борби за радничка и људска права, равноправност полова, опште право гласа, социјалну правду и грађанске слободе у Краљевини Србији. Неке од идеја за које се он пионирски залагао данас представљају широко прихваћене вредности у модерној Србији. Данас се многи левичари, од социјалдемократа до комуниста, позивају на Димитрија Туцовића као свог идејног претечу. У Србији многе школе, књижнице и културно-уметничке установе носе његово име. Године 1973. је у продукцији Радио телевизије Београд снимљена биографска мини-серија "Димитрије Туцовић" у којој је насловну улогу тумачио Љубиша Самарџић. ■

ФОБ тестови за рано откривање карцинома дебелог црева

Колоректални карцином, односно рак дебелог црева, спада међу најучесталије карциноме савременог човека. У свету се годишње региструје више од милион нових случајева оболелих од овог рака, а само у Европи сваке године од њега умре око 10.000 људи. Карцином дебелог црева је први или други на листи учесталости малигних тумора дигестивног тракта у зависности од географске средине. Инциденца тумора дебелог црева је висока у нашој земљи и приближава се стопама инциденце колоректалног карцинома у Европи и свету. О томе др Гордана Бојовић, лекарка Дома здравља у Чајетини каже:

„Фактори ризика за настанак рака дебелог црева су генетски фактори, полипоза, нездрав начин живота, а посебно смањена физичка активност, затим претерана телесна тежина, исхрана богата мастима, претерано коришћење меса, месних прерађевина, зачина“, каже др Гордана. „И одређене болести доводе до појаве рака дебелог црева, као што су крнова болест и запаљење дебелог црева. Пушење и претерано коришћење алкохола такође доводе до настанка ове болести, а чак 40% дијабетичара налази се у групи повећаног фактора ризика за добијање ове опаке болести, као и особе које су већ имале карцином“, наглашава она и додаје да су и особе које су већ једном победиле карцином дебелог црева такође у великом ризику да га опет добију.

По њеним речима, симптоме за ову болест као и за многе друге канцере већина је тешко открити. Да би се развио карцином дебелог црева потребно је 10 до 15 година, а у том периоду не постоје неке одређене тегобе.

„Када се тегобе јаве, оне су заправо мало неспецифичне. Сви ми по некад имамо ретку столицу, осећамо малаксалост, толико људи има са анемијом, а да не помислимо на карцином дебелог црева. И то су те неке неспецифичне тегобе, као и неуредно пражњење, неспецифичан бол у стомаку. Често људи виде и крв у столицу и то обично везују за појаву хемороида. Највећа је грешка што се особа кад види ове симптоме

одмах не јави свом лекару. Још већа је грешка када се јавите лекару, а он не уради ректални туше, односно преглед ректума. Јер карцином дебелог црева може бити удружен са хемороидима. Треба знати да крварење у овом случају може бити свеже, видљиво, а може и да се не види, попут микроскопског крварења, које ми треба да откријемо. Зато се ради скрининг путем ФОБ тестова“, каже др Бојовић.

ФОБ тестови постоје и раде се у Дому здравља Чајетина. Пре ових анализа потребно је да особа има белу дијету, а

Др Гордана Бојовић

то значи без конзумације црвеног меса и уноса це витамина. Давањем три столице у лабораторији се једноставном методом открива да ли у столицу има крви или не.

„То није потврда да постоји карцином дебелог црева. Јер, ако тренутно особа има хемороиде, тест ће бити позитиван. Али путем ових анализа открива се то невидљиво крварење у столицу и ако се оно открије ми тада пацијента шаљемо на даље анализе. Код нас се од 2012. године раде ти тестови и до сада смо открили два позитивна теста, оба су била карцином дебелог црева. Захваљујући тим тестовима, оба карцинома откривена

су у раној фази и ти пацијенти су сада потпуно излечени“, каже др Гордана Бојовић.

Када болест узнатредује, симптоми су јаснији. Прво на шта се људи жале то је губитак телесне тежине, смањење апетита, а у зависности где се тумор налази може доћи и до анемије, до тамне столице или честе промене столице, до нередовног пражњења. Када лекар посумња на карцином дебелог црева најбоље је урадити колоноскопију, где се све види – и карцином и полипи. Ради се и ректосигмоидоскопија којом се прегледа 60 цм дебелог црева, где се и најчешће тумор налази. Након тога, приступа се ириграфији и на крају, кад се посумња на канцер, ради се магнетна резонанца.

”

ФОБ тестови постоје и раде се у Дому здравља Чајетина. Пре ових анализа потребно је да особа има белу дијету, а то значи без конзумације црвеног меса и уноса це витамина

„Када су у питању тумор маркери, они нама више служе за то када је неко имао карцином, па је оперисан, да видимо да ли те вредности расту или не. Лечење карцинома дебелог црева је обавезно хируршко. Ако се ова болест не открије на време и не лечи, најчешће се метастазе појављују у јетри“, каже др Гордана.

Шта је превентива? Ова лекарка истиче да је потребно искључити све факторе ризика, а то значи не конзумирати претерано масно, затим избегавати месне прерађевине, а нарочито сухомеснате производе. Треба јести свеже воће и поврће, житарице, које су јако битне за дебело црево. Потребно је да имамо редовну физичку активност. Особе које су у ризику за настанак ове болести морају се редовно контролисати, поручује др Бојовић.

Н. Целебџић

Обновљена школска здања за нову школску годину

У три основне школе на територији општине Чајетина у ову школску годину уписан је исти број ђака првака као и претходне године: У ОШ “Димитрије Туцовић” са издвојеним одељењима уписала су се 104 првака, у ОШ “Миливоје Боровић” – 31, а у ОШ “Саво Јовановић Сирогојно” само 9 првака.

Пре почетка школске године започети су радови на поправци крова изнад физкултурне сале ОШ “Димитрије Туцовић”. Пошто је кров прокишњавао извршена је реконструкција: замењен део рогова, подашчан и стављена је изолација. Такође су извршена и кречења појединих учионица. Вредност ових радова, за које је средства издвојила општина Чајетина из буџета, износи 1, 5 милиона динара.

Ово није једина школа на којој су обављени потребни радови током летњег распуста, а за које је чајетинска општина издвојила значајна средства. У издвојеном одељењу школе у Јабланици такође је извршено комплетно кречење школе, а у издвојеном одељењу на Златибору замењене су плочице у кухињи.

Основна школа “Миливоје Боровић” из Мачката конкурисала је код Министарства просвете за опремање кабинета за информатику, па је за те послове од министарства добила средства у висини од 500.000 динара. За радове на издвојеним одељењима у Шљивовици (замена котла) општина је издвојила 500.000 динара, а слична сума издвојена је за градњу објекта за дрва у школи у Кривој Реци.

Што се тиче ОШ “Саво Јовановић Сирогојно” из Сирогојна, и они су конкурисали код Министарства просвете за средства потребна за замену столарије и купатила у издвојеном одељењу у Љубишу. Средства у износу од 1, 2 милиона динара су им и додељена. У матичној школи у Сирогојну урађена је комплетна замена електроинсталација, а за ове послове из општинског буџета су издвојена средства од 200.000 динара. Иста сума дата је за санацију крова и плафона у издвојеном одељењу ове школе у Жељинама.

Радови су почетком лета извођени и на здању средње Угоститељско-туристичке школе. Урађено је степениште и прилаз школи, као и кречење, а ова инвестиција вредела је 400.000 динара, што је такође опредељено буџетом општине Чајетина. Енергенти за све школе су набављени или се набавка приводи крају, тако да су објекти спремни ушли у нову школску 2015/2016. годину.

Књиге за библиотеке у Мачкату и Шљивовици

осмех“ буду опредељена за опремање баш ове библиотеке.

“Наши ученици су ишли у Београд на представљање наше школе, где су била и деца амбасадора многих земаља. Организована је заједничка приредба. Баш ту, на лицу места, организовано је прикупљање средстава за опремање наше школске библиотеке. Сакупљено је 800.000 динара, од којих су купљене књиге и за школу у Мачкату и за школу у Шљивовици. Деца читају и користе те књиге, јер имамо лектиру као и остало штиво, тако да је то успешно организовано”, каже Иван Ивановић, директор ОШ “Миливоје Боровић”. Деца из издвојених одељења мачкатске школе учествовала су на “Другаријади” коју је на Златибору 22. септембра отворио Новак Ђоковић, што је била још једна награда за ове вредне ученике.

М.Р. Л.

Основна школа “Миливоје Боровић” из Мачката, стара 160 година, истиче се по изгледу и активностима. Улазећи у њене просторије наићићете на модерно опремљене учионице и очуван инвентар, а о свему томе старају се и ученици и наставници. Ова школа је летос опремила кабинет за информатику, од прошле године је у пројекту за добијање “зелене заставе” Еко школе, а уз помоћ Фондације “Новак Ђоковић” обогатила је своју библиотеку.

Након писма које су наставници и ђаци О.Ш. “Миливоје Боровић” Мачкат упутили Фондацији “Новак Ђоковић”, са жељом да им се помогне у обнављању књижног фонда школске библиотеке, представници Фондације и интернационалне школе “Прима” најпре су посетили мачкатску школу. После обиласка библиотеке одлучили су да сва средства прикупљена у хуманитарној акцији “Прошетај миљу за

Братимљење пензионера Чајетине и Лакташа

Удружење пензионера општине Чајетина традиционално, већ више од десет година, организује дружења пензионера из целе Србије, али и шире. Тако је било и овога септембра, када се у Чајетини окупило преко 300 пензионера и када је, у смислу боље сарадње, учињен и корак даље: потписана је Повеља о братимљењу пензионера из општина Лакташи (Република Српска) и Чајетина.

Гости су изразили жељу да обиђу Музеј "Старо село" у Сирогојну и гостиљски водопад, где су били одушевљени гостопримством и пажњом домаћина. По повратку, на свечаном ручку, званичном потписивању повеље присуствовали су и челници општине Чајетина. "То су људи који имају разумевање према нама", хвали општинско руководство председник Удружења пензионера Чајетине Славко Пантовић. "Ја на неким дружењима у другим местима питам: где вам је неко од представника општине? Нема тога по Србији".

"Када на једном овако важном догађају приликом потписивања једног званичног документа присуствује и први човек општине, то читавом чину даје озбиљнији тон, па се и сами гости осећају испоштовано и уважено", додаје Пантовић. А ови људи су то и заслужили.

"Ми смо имали прилику да будемо у Лакташима и од тада је кренула иницијатива о братимљењу, с тим што се

Фото Никић

чекала прва прилика да то буде реализовано. Ја сам заиста пресрећан човек, јер братимили смо се са једном општином чији су људи они прави, са којима се све лако договара, код којих се реч поштује", наглашава председник чајетинских пензионера.

Ова повеља обавезује оба удружења

да ће доприносити неговану и проширивању почетног пријатељства, да ће се међусобно помагати и на манифестацијама или такмичењима наступати заједно. А оно што је можда још и важније, јесте да ће се ова побратимска веза пренети и на млађе нараштаје.

М. Р. Луковић

„Колиба код Милунке” прави најбољи ајвар

Манифестација „Изађи ми на теглу” – такмичарски караван у прављењу најбољег ајвара у Србији, одржана је и на Златибору 20. септембра. Овде је учествовало десет насмејаних, креативних и добро расположених екипа, које су биле спремне да „изађу на теглу” и покажу шта знају. Да је ово такмичење заинтересовало многе потврдио је велики број учесника. А за најбоље златиборске ајвар мајсторе проглашени су чланови екипе

„Колиба код Милунке”. Овим је потврђено њихово учешће на финалном такмичењу које

ће бити одржано у Београду, где ће покушати да освоје титулу „Нај ајвар мајстора у Ср-

бији”. Друго место на такмичењу на Златибору освојила је екипа „Златни бор”, а треће екипа „Мунгоси”. Победници су награђени златним, сребрним и бронзаним медаљама као и пригодним поклонима које им је уручио директор Туристичке организације Златибор Арсен Ђурић. Организатор овог несвакидашњег догађаја је продукцијска кућа „Башта-машта”, а локални партнер била је Туристичка организација Златибор. М. Ј.

Песма у славу живота на „Песничким ватрама златиборским”

Песничке ватре златиборске” окупиле су 19. септембра на Шуматном брду код споменика на Златибору песнике с разних страна света: Белорусије, Турске, Мађарске, Италије, из држава у окружењу.

“Овим и оваквим догађајима ми се боримо за културну децентрализацију Србије”, поручио је у пригодном говору председник општине Чајетина Милан Стаматовић додавши: “Култура је нешто највредније у једној држави. Ово јесу пионирски кораци, али ваше присуство овде даје наду и гаранцију да ћемо ми у овоме успети”. По речима директора ТО Златибор Арсена Ђурића, «Златиборско културно лето», у оквиру кога се одржава и ова манифестација, понос је овог дела

оперским уметницима учинили су да се једно вече на заласку лета, на природном видиковцу једне од најлепших српских планина, вине до звезданог неба. Милозвучје различитих језика, вера, култура, избрисало је могуће разлике међу људима потврђујући да песници нису заборавили своју дужност: бити човек и певати у славу живота, љубави, слободе, свега доброг и лепог. Ова манифестација, иако тек по други пут организована у нашој средини, показала је своју сврсисходност.

У подсећању на дело великог песника Дантеа Алигијерија, Љубивоје Ршумовић, коме је припала част да упали ватре поезије, напоменуо је да је Данте био прогањан, као што се вазда догађа

друго: пишући о Златибору ја се нисам бавио плавим и златним лепотама његових Чигота, Торника и Кобиљих глава, него сам искључиво писао о патњама и страдањима његових становника. И осетио сам се обавезним да и данашњи тренутак, када треба нешто да славио и да се нечему радујемо, посветимо његовим страдалницима...», написао је уз остало Симовић.

Бити бити део ове свечаности на Шуматном брду била је привилегија;

Србије и важан услов све израженијег успеха овдашњег туризма.

Ове, друге по реду, «Песничке ватре златиборске» организоване су као део 52. Београдских међународних сусрета књижевника, који су ове године посвећени 750. годишњици рођења Дантеа Алигијерија и 80. рођендану Љубомира Симовића. Управо је Симовић добитник прве Повеље “Песничких ватри златиборских”, признања које је установљено. Организатори овог културног дешавања били су СО Чајетина, ТО Златибор, Удружење књижевника Србије, Културно-просветна заједница Србије, “Маја филм” из Ужица и продукцијска кућа “Филм и тон” из Београда.

Књижевници из земље и иностранства, њих 15, заједно са драмским и

са песницима. А поводом почасте Љубомиру Симовићу(који због спречености није присуствовао) и добијене прве повеље, академик Симовић се писмом захвалио на награди, скромно рекавши да га је она навела да се преиспита да ли ју је заслужио.

«Златиборска повеља, коју ми данас додељујете, и на којој Вам од свег срца захваљујем, навела ме је да проверим да ли сам је уопште заслужио, колико сам се током протеклих шездесет и нешто година уопште бавио Златибором. И сам сам се изненадио кад сам видео колико је моја песничка географија густо испуњена златиборским топонимима и збивањима, и колико се имена Златиборца и њихових судбина налази у мојим књигама. Још више ме је изненадило нешто

учествовати или присуствовати, слушати стихове и оперске арије, као у било којој светској престоници.

“Ништа није лако организовати, али када нешто желите да направите сасвим сигурно то можете и урадити”, рекао је, не кријући задовољство, директор ТО Златибор Арсен Ђурић. Он се захвалио Удружењу књижевника Србије и Културно-просветној заједници Србије који су помогли да се ова манифестација упрличи у нашој општини, верујући да ће ово дешавање постати традиционално.

Златибор посећују туристи из различитих крајева земље и света па та шареноликост обавезује људе из Туристичке организације да буду маштовити у својој понуди, што им и те како успева.

М. Р. Луковић

Златиборски фестивал спортског филма наградио и Новака Ђоковића

Руском филму „Дух у покрету” гран при четвртог фестивала на Златибору

Последњи дани августа и почетак септембра на Златибору протекли су у знаку четвртог Међународног фестивала спортског филма «Златибор 2015.». Била је то садржајна манифестација посвећена деведесетогодишњици играња тениса у Србији, с низом филмских пројекција, познатих гостију, представљања и других дешавања у Конгресном центру «Србија». Успешан организатор био је и овог пута «Маја филм» уз познати ентузијазам његовог директора Михаила Тодоровића Црног, а организацију су помогли Скупштина општине Чајетина, ТО Златибор и КСЦ Чајетина. „Гран при” овог фестивала за најбољи филм припао је руском остварењу „Дух у покрету”, три ауторке: Софије Ге-вејлер, Јулије Бишеве и Софије Кучер. Снимљен је за прошлогодишње Зимске параолимпијске игре у Сочију, а говори о упечатљивим примерима спортиста који су постали инвалиди рођењем или у невероватним несрећама.

Ту одлуку о гран прију и о другим наградама донео је жири фестивала у саставу Александар Аврамовић, Арзу Мамедова и Дане Корица. Они су награду за најбољи дугометражни играни филм доделили продуцентској кући „Интермедиа нетворк”, за филм Дарка Бајића „Бићемо прваци света”, Најбољи дугометражни документарни филм је

„Трчати за Џима” (САД), док је награда за најбољи краткотражни документарни филм припала руском филму „ЦСКА – почетак”.

Фестивалска награда „Динко Туцаковић” за најбољу режију припала је немачком филму „У међувремену у Мамелодију”, редитеља Бењамина Калмејера, док је награду за истицање и неговане високих моралних вредности у спорту добио хрватски филм „Костелићи”, аутора Бруна Ковачевића. Шкотски филм „Само трчати”, аутора Пита Ренија награђен је за најбољу фотографију, док је филм Гашпара Павлија о словеначкој тенисерки Мими Јаушовец награђен као најбољи филм о личности у спорту. Специјална признања припала су остварењима „Тениски терен” (Русија)

и „Слободни стил” (Француска). С обзиром да је овогодишњи фестивал био посвећен деведесетогодишњици организованог играња тениса у Србији, уз кадрове документарног филма посвећеног овом спорту аутора Чедомира Шошкића уручене су и награде за животно дело. Овогодишњи добитници су: Новак Ђоковић, Мима Јаушовец, Никола Пилић, Јасна Шекарић, Милун Веснић и Дарко Бајић. Генерални секретар Културно-просветне заједнице Србије Живорад Жика Ајдачић уручио је признање златиборском фестивалу као једном од значајних дешавања која у исто време славе спорт и филм. Културно-просветна заједница Србије доделила је и награду „Златна значка” – национално признање појединцима из Србије и иностранства за дугогодишњи допринос културним делатностима додељена је Арсену Ђурићу, директору Туристичке организације Златибор, за све добре ствари којима је учинио да Златибор буде туристичко место прве категорије у Србији, али и препознатљиво име у земљама окружења.

Примајући награду, Ђурић је рекао да је ово признање једно од оних које чине част, али и обавезују, те да ће се са своје стране постарати да на овој планини буде још манифестација које ће се памтити.

Сећање на Ђупа

Библиотека „Љубиша Р.Ђенић” оживела је сећање на златиборског песника Михаила Ђуповића манифестацијом „Сећање на Ђупа”. Гости вечери били су песници Момир Драгићевић, који је добитник награде „Михаило Ђуповић” за 2013. годину, и Мирјана Ранковић Луковић.

Удружење књижевника Србије је 2010. године установило награду „Михаило Ђуповић” за допринос поезији за децу, као и поезију инспирисану природом и очувањем здраве средине. Досадашњи добитници ове награде су песници: Весна Бјелица Ђурчић, Миодраг Јакшић, Иво Мунђан, Драго Мирјанић, Љубиша Симић и Момир Драгићевић, који је гостујући на овој посебној вечери посвећеној Ђупу рекао:

„Почаствован сам што сам добио награду

„Михаило Ђуповић” посвећену великом српском песнику и човеку, и тиме ушао у литерарну породицу Михаила Ђуповића. То је песник који је стварно заслужио овакав меморијал. Он је поета лирског тона и сензибилитета. Мислим да скоро и нема песника који је боље од њега описао свој завичај! Упознао сам га на једном песничком дружењу давно и видео сам кад говори своје стихове да

је то песник који је, у ствари, и сликар”. Чајетинска публика је те вечери уживала у духовитим стиховима овог крушевачког песника, уверивши се да је награда поштованог завичајног писца стигла у праве руке. Присутни су се дружили и са стиховима Мирјане Ранковић Луковић која је, између осталих, прочитала песму посвећену Ђуповићу. На крају вечери, преко филма „Златиборска љубав”, подсетили су се како је Ђупо казивао своје стихове и како га се сећају пријатељи, суседи, суграђани...

Победник петог „Златибор Опена” тенисер Данило Петровић

Апсолутни победник петог издања тениског фјучерса „Златибор Опен” је Данило Петровић, који је освојио дуплу круну. После одбрањене титуле у дублу, где је у пару са Хрватом Нином Сердарушићем савладао српску комбинацију Лука Илић/Дарко Јандрић са 2-1 (6-3, 6-7, 12-10), Петровић је остварио тријумф и у синглу. У финалу био је бољи од Немца Ника Матића са 2-0 (6-1, 6-2).

Српски тенисер успео је да на изузетно убедљив начин дође до првог трофеја у синглу на овом турниру, који му је измицао у три претходна наврата. Његовој победи у великој мери је допринела чињеница да је одузео сервис противнику на почетку оба сета, што је пресудно утицало на нервозу немачког тенисера и условило велики број његових неизнуђених грешака. У првом сету Петровић је узео брејкове у четвртм (3-1) и шестом гему (5-1), док је у наредном сету одузео сервис противнику у четвртм (3-1) и седмом (5-2).

Милош Дедић, директор турнира, изразио је задовољство чињеницом да је велики број иностраних тенисера био у прилици да се упозна са лепотама Златибора. По његовим речима, такмичење је протекло према плану, изузев чињенице да је киша правила проблеме два дана.

Надзорник такмичења Вук Николић из ТСС похвалио је ентузијазам директора такмичења и рекао да би наша земља требало да има више таквих организатора. Покровитељи такмичења били су општина Чајетина, Туристичка организација Златибор и Тениски савез Србије.

И. Ј.

ФК „Златибор” ниже победе

После седам одиграних кола у Зони Дрина, фудбалери Златибора заузимају водећу позицију, са максималним учинком. Чајетинци су минималним резултатом на „Швајцарији” савладали ОФК Осечину и Златар из Нове Вароши, док су са 2-1 у дербију 7. кола били успешнији од Полимља из Пријепоља. У гостима, победили су Рибницу у Мионици са 1-0, док је са 2-1, такође на гостовању побеђен Спартак 1924 из Љига.

После веома лошег старта у Златиборској окружној лиги (порази у прва три кола), фудбалери Чајетине су серијом добрих резултата најавили поход ка горњем делу табеле. У првенству су забележене три победе: са чак 6-1 побеђен је Железничар у Пожеги, док је код куће савладан Савинац са 3-0 и Ариљска Рампа са 4-3. На гостовању екипи Јединства у Каленићу, наш тим одиграо је 2-2, тако да после 7. кола имају 10 освојених бодова.

И. Ј.

ФК Чајетини Куп ОФС Ужица

Фудбалери Чајетине освојили су Куп ОФС Ужица пошто су после бољег извођења једанаестераца савладали екипу Јединство Пuteва из Ужица са 7:6. У регуларном делу меча није било голова. На тај начин, поновљен је успех клуба из 2008. када су као Златибор Вода остварили исти резултат.

И поред чињенице да су играли са тимом који се такмичи у Српској лиги (два ранга више), Чајетинци су скоро читав меч на „Швајцарији” били равноправан ривал, осим у последњих пет минута, када су се свесно повукли и „бранили” резултат 0:0. У пенал серији домаћи су имали стопроцентан учинак, док је у одлучујућем једанаестерцу Милош Лазић одбранио ударац Мушилића. За домаћи тим на овој утакмици играли су: Лазић, Лазовић, Цветић (од 65. Јечменица), Тодорић, Радишић, Ћалдовић, Росић, Божовић С, Дедић (од 75. Луковић), Костадиновић, Божовић Б (од 65. Михаиловић). Тренер: Дарко Видић.

И. Ј.

Кошаркаши Златибора бољи од чачанског Борца

Предстојећу сезону наши кошаркаши ипак ће играти у чајетинској хали

Недавно је у Београду направљен распоред утакмица у предстојећој сезони Друге лиге у кошарци, тако да је познато да ће 'Златибор' дебитовати у овом рангу 3. октобра утакмицом против 'Младости' у Смедеревској Паланци. Први меч у Чајетини одиграће у 2. колу против зрењанинског 'Пролетера', а онда следи гостовање у Великој Плани. Оно што је посебно важно по клуб јесте чињеница да је добијена сагласност Савеза да 'Златибор' и ове године као домаћин игра у чајетинској Дворани спорта.

- Кошаркашки савез имао је разумевања за нас ове године. Добили смо „зелено светло“, иако дворана у Чајетини не испуњава услове за савезни ранг. Проблем је дужина терена. Али Савез сматра да места где се кошарка развија, где се улаже у кошарку, где се ради са младима, треба да напредују што је по мени исправно – каже директор КК 'Златибор' Драган Савичић.

Према Савичићевим речима, у клубу су задовољни одрађеним послом током лета, тако да је састављен веома добар тим за нову сезону. Почетком месеца тим је комплетиран довођењем Николе Васића (31 година, 1.94, Шабац, бек), играча који је носио дрес Црвене Звезде у периоду када је Светислав Пешић тренирао овај клуб, а који такође има и искуство играња у шпанској АСВ лиги (играо за 'Фуенлабраду' и 'Аликанте'). Током каријере носио је и дрес руског 'Тријумфа', као и екипа 'Кијева', 'Политехнике', 'Гусинга' и 'Електре Шоштањ'. Са Универзитетском репрезентацијом Србије и Црне Горе има златну медаљу са Универзијаде у Даегу из 2003. године.

Ако је судити према до сада одиграним контролним утакмицама, од кошаркаша 'Зла-

Детаљ са меча против Морнара који је екипа Златибора добила 83:71

КК Златибор представио тим за наредну сезону

Кошаркашки клуб Златибор званично је представио чајетинској публици екипу која ће бранити боје клуба у предстојећој сезони. Чајетинску кошарку у Другој лиги за сезону 2014/2015 представљаће: Иван Тмушић, Милош Павловић, Марко Петронијевић, Раденко Смоловић, Немања Ђуричић, Срђан Радовић, Ненад Ђорић, Петар Марић, Асмир Нумановић, Никола Мићевић, Никола Васић, Владимир Мајсторовић и Коста Ђорђевић, предвођени са клупе Младеном Шекуларцем. У оквиру представљања тима, Чајетинци су одиграли контролни меч са екипом црногорског прволигаша Морнара из Бара и забележили нову победу у припремном периоду (83-71).

И. Ј.

тибора" могу се очекивати добре партије у предстојећем првенству. Посебно треба истаћи победу остварену у Чачку над прволигашком екипом Борца (75-73) поготком Асмירה Нумановића девет секунди пре краја утакмице, као и тријумфе у два меча са ужичком Слободом, која ће им бити директан ривал у предстојећој сезони. Такође, од 1. септембра поново је кре-

нула са радом клупска Школа кошарке, још један веома значајан пројекат клуба. Као што је познато, тренер првог тима Младен Шекуларец неће више радити у Школи, али ће ту бити помоћни тренер Славенко Марић, као и Гвозден Рајовић. Ради се у два термина недељно, за годишта од предшколаца до ученика четвртог разреда.

И. Јанковић

Александар Радишић спроводи завршне припреме за Првенство Европе

Наш стонотенисер параолимпијац Александар Радишић спроводи завршну фазу припрема пред одлазак у Данску, где га почетком октобра очекује континентални шампионат, на којем ће бранити бронзану медаљу освојену пре две године у Италији. Радишић је недавно отпутовао у Пољску, где ће боравити петнаестак дана.

- Иза мене су четири месеца припрема. Почели смо у кампу репрезентације, у Новом Саду, потом смо базични део припрема спровели у Словачкој. Тренирао сам и у Зрењанину, а на Златибору сам током лета месец дана радио са мојим старим тренером Зораном Пашићем из Ужица, који се вратио из Русије. Такође, на Златибору сам недавно спровео седмодневне припреме са помоћником селектора Илијом Ђурашиновићем. Из Пољске се враћамо у Нови Сад, а потом нас 8. октобра очекује пут за Данску – изјавио је Радишић.

Наш стонотенисер са оптимизмом ишчекује предстојеће такмичење, где ће, према традицији, учествовати у пару са Гораном Перлићем, као и у појединачној конкуренцији.

- Надам се да ће ово Европско првенство бити још успешније.

Идем без притиска, с обзиром да имам искуства са великих такмичења. Очекујем да ћу остварити довољно бодова за напредак на Светској ранг листи. Тренутно сам 29.-ти, пре свега јер сам ове године учествовао само на два Светска купа. Да сам био у прилици да идем негде ван Европе, нпр. у САД, Бразил или Чиле, скупио бих вероватно још више бодова, али то је финансијски тешко изводљиво, јер одлазак за мене и пратиоца у просеку би коштао око 3.000 евра. Надам се да ћемо

по мом повратку из Данске имати разлога за славље, да ћу бити корак ближе пласману на Параолимпијске игре у Рио де Жанеиру. У сваком случају вратићу се с осмехом на лице – каже Радишић.

И. Ј.

На Златибору одржано светско првенство у ваздухопловном моделарству

Светско првенство у ваздухопловном моделарству (класа Ф1Е) одржано је у Смиљанским закосима на Златибору. Око 80 учесника из 12 земаља света надметало се у јуниорској и сениорској конкуренцији. Екипни победници овог такмичења су Италијани, који су тријумфовали у обе конкуренције. Појединачно, прваци у обе конкуренције одређени су тек после додатних летова. Код јуниора троје такмичара је по завршетку регуларног дела имало по 500 поена, тако да је после „флај офа“ тријумфовао Пољак Николај Стрижа. У сениорској конкуренцији чак четворо такмичара је било изједначено на крају, тако да је после додатних летова титула припала Чеху Јаромиру Орелу. Србија је екипно у обе конкуренције била

осма. Појединачно код сениора Стеван Јановић је био 15., Стеван Мутић 24., а Бошко Лаћимић 30. Јуниор Дејан Станчевић био је 16.

–Ово је у Србији релативно нова дисциплина, а додатни проблем је што су погодни терени за овај спорт у централној Србији, а клубови који се овим спортом баве углавном у Војводини. Услови на Златибору су међу најбољима у Европи, брдо у Смиљанским закосима погодно је за бацање летелица на све четири стране света, без обзира на ветар, док смо у неким другим државама морали да се селимо и по 10 или 20 километара на друго брдо – каже Стеван Јановић, тим менаџер репрезентације Србије.

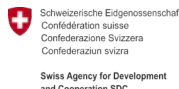
Слично такмичење већ је одржано на Златибору пре четири године.

– И у светским размерама Златибор је одличан за овај спорт, а то је мишљење и многих такмичара. Има изванредан географски положај, конфигурацију терена, висина је просека око 1.000 метара, погодна термичка струјања... У овој категорији увек учествује око 12 или 13 земаља, управо зато што немају све земље те погодности што се тиче терена. Сличан је број такмичара као 2011., али је овог пута уз њих дошло још више пратилаца, чланова породица и других. Њима то дође и као годишњи одмор – изјавио је Никола Боровац, директор такмичења.

Ово првенство организовао је Ваздухопловни савез Србије, уз подршку Спортског савеза Србије и Министарства омладине и спорта.

И.Јанковић

ПРИВРЕДНО ДРУШТВО ЗА РАЗВОЈ ПОЉОПРИВРЕДЕ „ЗЛАТИБОРСКИ ЕКО АГРАР“ ДОО, ЧАЈЕТИНА

ОБАВЕШТАВА

Носиоце регистрованих пољопривредних газдинстава о могућностима кредитирања подизања нових засада јагодичастог воћа на територији Општине Чајетина.

Предузећа Сирогојно Компани из Сирогојна и Флорива ДОО из Ивањице и Привредно друштво за развој пољопривреде „Златиборски Еко Аграр“ ДОО из Чајетине позивају пољопривредне произвођаче са територије Општине Чајетина да кроз заснивање кооперантског односа подигну засаде јагодичастог воћа и искористе прилику бескалатног кредитирања 50% улагања.

Уз подршку Регионалне агенције „ВЕЕДА“, Општине Чајетина и Швајцарске агенције за развој и сарадњу „SDC“, Привредно друштво за развој пољопривреде „Златиборски Еко Аграр“ ДОО, Чајетина је склопило уговоре са предузећима Сирогојно Компани из Сирогојна и Флорива ДОО из Ивањице.

Сви носиоци регистрованих пољопривредних газдинстава са територије Општине Чајетина могу се обратити у Сирогојно Компани (031/825-015) и Флорива ДОО (032/640-000) ради заснивања кооперантског односа. Заснивањем кооперантског односа заинтересованим носиоцима пољопривредних газдинстава са територије Општине Чајетина се обезбеђује садни и репро материјал за подизање засада као и гарантовање откупа.

Привредно друштво за развој пољопривреде „Златиборски Еко Аграр“ ДОО, Чајетина ће кредитирати 50% износа сваког рачуна за подизање новог засада у кооперантском односу са Сирогојно Компани и Флорива ДОО, где пољопривредни произвођачи који уђу у кооперантски однос износ кредита враћају без камате и у руду по пристизању засада на рода.